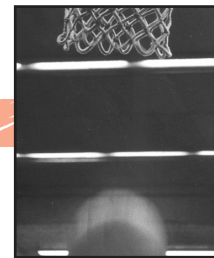
**Het Bolognadecreet
voor beginners**

p. 4

**Koersen door Leuven
binnenkort toegelaten?**

p. 7

**Geen wereldbeker dit
jaar? Dan maar de IFB!**

p. 10

STATUUT VOOR DE STUDENT-ASPIRANT-ONDERZOEKER

Wint een student binnenkort de Nobelprijs?

De K.U.Leuven wil studenten meer bij het wetenschappelijk onderzoek betrekken. Daarvoor werd een reglement opgesteld dat aan de faculteiten de mogelijkheid geeft om bepaalde opleidingsonderdelen te vervangen door medewerking aan wetenschappelijk onderzoek. Zo wil men ook het groeiend tekort aan onderzoekers tegengaan.

Aan de K.U.Leuven wordt er naast onderwijs uiteraard ook veel aan wetenschappelijk onderzoek gedaan. Het is tenslotte één van de kenmerken van academisch onderwijs dat de kennis die wordt doorgegeven, ook gebouwd is op degelijk onderzoek. De studenten komen echter maar zijdelings in contact met het echte onderzoek. Slechts een minderheid van de afgestudeerden kiest ervoor na hun studies ook aan onderzoek te doen door een doctoraat voor te bereiden. De universiteit wil nu dat meer studenten de smaak van het onderzoek te pakken krijgen tijdens de opleiding zelf. Uiteraard is de eindverhandeling reeds een vorm van onderzoek, maar dit is te beperkt en kadert vaak niet binnen een ruimer geheel. Binnen de faculteit Geneeskunde bestaat reeds een initiatief waarbij studenten sterker bij het onderzoek van de faculteit worden betrokken.

GELDEN

Vanuit de coördinator onderzoeksbeleid werd daarom de vraag gesteld om een voorstel van statuut voor de student-aspirant-onderzoeker uit te werken en dit als algemeen reglement te laten gelden voor de K.U.Leuven. Het algemeen reglement is zeer kort en geeft vooral aan de faculteiten het recht een eigen regeling uit te werken; er is ook geen enkele verplichting om het reglement in werkelijkheid om te zetten. Vooral de exacte en biomedische wetenschappen zullen wellicht gebruik maken van de mogelijkheid, hoewel experimenten bij de humane wetenschappen niet uitgesloten zijn. De faculteit moet wel bepalen aan welke voorwaarden student-aspirant-onderzoekers moeten voldoen, hoe de selectie plaatsvindt en welke

opleidingsonderdelen er kunnen vervangen worden. Uiteraard wordt de medewerking aan het onderzoek ook geëvalueerd. Het reglement drukt de faculteiten ook op het hart goede afspraken te maken omtrent verzekering en veiligheidsmaatregelen. De rechten uit de intellectuele eigendom van eventuele uitvindingen komen toe aan de K.U.Leuven. Het doel van het nieuw reglement is uiteraard om enthousiaste studenten wat ervaring te laten opdoen, zodat zij ook later meer zouden kiezen voor een carrière in het wetenschappelijk onderzoek.

GRADEN

Het wordt immers steeds moeilijker om voor bepaalde onderzoeksdomeinen voldoende mensen te vinden. Het tekort aan onderzoekers kwam tot uiting in een onderzoek van professor Jef Verhoeven e.a. van het Centrum voor Onderwijsociologie (K.U.Leuven) in opdracht van de minister van Onderwijs. De resultaten staan in een recent nummer van het *Tijdschrift voor Onderwijsrecht & Onderwijsbeleid*. Op basis van bevragingen bij de universiteiten en de wetenschappelijke instellingen werd onderzocht of het tekort reëel is en wat hiervan de oorzaken kunnen zijn. In totaal werkten een vijfhonderdtal onderzoekers bij het onderzoek betrokken.

Ongeveer de helft van de onderzoekers heeft dikwijls tot altijd problemen bij het zoeken van kandidaten voor de positie van junioronderzoeker. Meer dan de helft van de respondenten zegt dat minstens één onderzoeksmandaat of -project moest worden uitgesteld door een gebrek aan kandidaten of vroegtijdig weggaan van onderzoekers. Wederom de helft van de

Roze zaterdag p. 6-7

onderzoekers heeft wel al eens tijdens de voorbije twee academiejaren iemand aangeworven die eigenlijk 'minder geschikt' was voor de functie omdat men bijvoorbeeld over niet voldoende graden beschikte.

Toch aarzelen de onderzoekers om te spreken over een echt tekort. Zo werd gevraagd hoeveel kandidaten zich gemiddeld aanbieden voor een vacante plaats als junioronderzoeker: in de helft van de gevallen zijn er twee à vier kandidaten. Een vijfde van de onderzoekers zegt zelfs meer dan vijf kandidaten per vacature over de vloer te krijgen. Tussen de instellingen bestaan er slechts minieme verschillen. De onderzoekers aan de VUB hebben wel meer dan hun collega's in Leuven en Antwerpen te maken met afgelaste projecten. Aan de Universiteit Antwerpen is het aantal kandidaten voor een positie hoger dan in Leuven, dat dan weer beter scoort dan Gent en de VUB.

Voor de ingenieursfaculteiten hebben grotere moeilijkheden om onderzoekers te vinden. Ook uit eerder onderzoek blijkt dat de arbeidsmarkt een zeer belangrijke factor is voor de instroom in de onderzoekswereld. Zo is er een sterke vraag voor de afgestudeerden uit de toegepaste (biologische) wetenschappen, wat de onderzoeksinstellingen sterk voelen. Het is trouwens opmerkelijk dat in tijden van de economische heropleving het

aantal aangevraagde onderzoeksbeurzen daalt, terwijl er vorig jaar dan weer heel wat meer werden aangevraagd. De economische achteruitgang zit hier ongetwijfeld ergens tussen.

VERF

Er werd ook ruimer ingegaan op de oorzaken van mogelijke tekorten. Als belangrijkste oorzaken werden aangehaald dat de universiteit te weinig toekomstmogelijkheden zou bieden en dat er voldoende tewerkstelling is buiten de universiteit. Verder wijzen de onderzoekers naar het loonverschil met de privésector en het kleine aantal afgestudeerden met voldoende graden. Dat laatste is uiteraard ook een gevolg van een verschuiving van het aantal generatiestudenten: de humane wetenschappen kenden de afgelopen jaren meer succes dan de exact-wetenschappelijke richtingen.

Bij de onderzoekers werd er ook gepeild naar mogelijke oplossingen voor de moeilijkheden bij het zoeken naar geschikte onderzoekers. Bijna negen op de tien vragen betere langeretermijnperspectieven voor jonge onderzoekers. Het doctoraat zou tegenwoordig immers als minder aantrekkelijk worden beschouwd; de onderzoekers willen dat het nut beter in de verf wordt gezet. Een hogere verloning zou volgens zes op de tien onderzoekers ook een handje kunnen helpen. Verder vinden acht op de tien onderzoekers dat studenten meer gemotiveerd zouden moeten worden om voor een onderzoekscarrière te kiezen. Het nieuwe reglement van de K.U.Leuven lijkt daar alvast op in te spelen.

Thomas Leys

**Je toekomst in de praktijk
KHLeuven**

Leuven West-Vlaams (1)

Is de persoon die het artikel 'Leuven West-Vlaams' schreef misschien eens te vaak afgetroefd geweest, op academisch vlak dan, door West-Vlamingen of ligt zijn haat gewoon in onwetendheid? Ikzelf ben geen West-Vlaming maar ben deze mensen wel gaan appreciëren na twee jaar op de KULAK te hebben gezeten.

Door dit artikel te publiceren heeft u heel wat West-Vlaamse studenten — en sympathisanten — onterecht en ongevraagd voor het hoofd gestoten. Ik ben absoluut niet voor censuur maar dergelijke artikels zie ik toch liever niet verschijnen.

Ik denk dat ik in deze reactie zeker niet alleen sta en dat u nog veel dergelijke reacties op het gefrustreerde betoog van uw Vetoraan zal krijgen.

Katrien Van den Berghe

Leuven West-Vlaams (2)

Hoe is het mogelijk dat een normaal toch verstandig en kritisch blad zoals Veto artikels van de hand van een ongetalenteerd en bevooroordeeld journalistje toelaat voor publicatie? Is het de bedoeling van de Vetoraanrubriek om felle reactie uit te lokken of heeft de auteur nog nooit van objectieve journalistiek gehoord? Zelfs al zou dit artikel ironisch zijn, het kwetst ons, West-Vlamingen, diep.

Misschien eerst even een grove leugen ontmaskeren. Volgens uw redacteur wordt er aan de KULAK in het West-Vlaams gedoeerd? Heeft hij er dan ooit al bij stilgestaan dat de overgrote meerderheid van de profen aan de West-Vlaamse afdeling van de KUL profen van Leuven zelf zijn? En dan nog.

Moesten we ervan uitgaan dat West-Vlaamse profen in hun dialect doceren, dan zou het met het Nederlands in menige colleges aan de KUL ook al slecht gesteld zijn. Om maar niet te spreken over de dialectische invloeden bij profen afkomstig uit het

Leuvense zelf. Maar als West-Vlaming erger ik me daar niet aan, wat uw redacteur omgekeerd wel doet, en dan nog zonder reden.

Een citaat: "West-Vlamingen worden door hun niet-provinciegenoten als noeste, maar minder intelligente doodwerkers versleten. Helaas. De slaagcijfers van de K.U.Leuven liegen er niet om." Er is ook sprake van 14 Limburgers — en enkele Brabanders — die niet zouden kunnen slagen aan de KULAK wegens de taalbarriere. Dat zegt veel over het 'intellect' van die twee andere provincies. Met slaagcijfers kunnen professionelen waarschijnlijk heel wat verklaren, maar 'noest' en 'intelligent' zou ik daar niet direct uit kunnen afleiden.

Verder zijn West-Vlamingen onverstaanbaar. Natuurlijk zijn we dat, wanneer we onder elkaar communiceren. Net zoals het Babels van mensen uit de andere contreien van het land voor ons niet te verstaan zijn als ze onder elkaar keuvelen. Als we over de provinciale grenzen heen praten, richten wij ons, net zoals het hoort, naar de standaardnorm, of tenminste toch naar een tussentalige variëteit. Dat dit niet altijd even goed lukt, is maar normaal.

Het vooroordeel gaat echter ook zo, dat het Nederlands van Vlaams-Brabanders perfect is. Als germanist kan ik dit ten stelligste ontkennen, en dat zullen mijn collega's — ook de Vlaams-Brabantse — beamen.

Op de stelling dat onze vrienden Walen het Nederlands beter beheersen dan West-Vlamingen, hoef ik niet in te gaan. En naar het verband tussen de faculteiten biologische

en toegepaste biologische wetenschappen aan de ene kant en de faculteit filosofie aan de andere kant heeft de Veto-lezer het raden. Omdat de studierichting filosofie, die doorgaans als een zeer intelligente en kritische strekking bekeken wordt, voor 40% door West-Vlamingen wordt bevolkt, wordt ze verbannen naar het rijk der dromen?

Neen, de dromer is hier duidelijk de Veto-journalist. Van objectieve journalistiek heeft hij duidelijk geen kaas gegeten. Ik vraag dan ook samen met de andere West-Vlaamse lezers van Veto om een excuus van uw journalist.

Frederik Cornillie
1ste licentie Germaanse Talen

Naschrift van de auteur:

Het artikel "Leuven West-Vlaams" is bij een aantal lezers in het verkeerde keelgat geschoten. Het werd als bevooroordeelde, niet-objectieve journalistiek beschouwd en bovendien als kwetsend ten opzichte van de West-Vlamingen ervaren. Het stuk had een ironische inslag en was inderdaad helemaal niet als objectieve journalistiek bedoeld. De conclusies in het artikel zijn, zoals goed opgemerkt, een staaltje kromredeneren en staan uiteraard ter discussie. De bewering dat ik de West-Vlamingen niet zou kunnen luchten, kan ik bijzonder gemakkelijk ontkrachten. Ik ben zelf West-Vlaming en ben daar bovendien trots op. Het valt te betreuren dat het artikel niet door iedereen in zijn juiste context is geplaatst en als beledigend werd geïnterpreteerd.

Dries De Smet

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2		■							■	
3					■		■			
4				■				■		
5			■							
6								■		
7			■				■			
8				■		■				
9		■							■	
10										

Horizontaal — 1 Schilderde naakte Venus 2 Schade 3 Laat je hond dit liggen, krijg je een boete - Waar leerkrachten voor staakten 4 Stop voor de popgroep die met de ogen draait in de slaap - Bolleboos - Luitenant 5 Onroerend goed - Transport van krijgsbehoeften 6 Prettig prikkelende - Komt 46227 keer voor in de bijbel 7 Achtervoegsel Venezolaanse websites - Ezel (Fr.) - Zwak geluid 8 Boom - Zuil 9 Zuid-Amerikaans 10 Dier op sigarettapakjes van Camel

Verticaal — 1 Teleurstellend 2 Terugbetaling 3 Slaginstrument - Palestijnse bevrijdingsorganisatie 4 Veel - Gebruikte batterijen en spuitbussen - Voor de middag 5 In voce - Dapperste 6 Fijne peper - Ex-Partij Anceaux 7 Landbouwwerktuig - Instituut voor Epilepsiebestrijding - Voor gram maakt

het van 'wiskunde' 'kus winde' 8 Europeaan - Hongergeluid 9 Floreert 10 Vaak over het hoofd geziene moeilijkheden

Dries De Smet

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	L	O	K	A	A	L	■	E	S	A
2	A	L	L	A	H	■	P	R	A	K
3	A	M	E	N	■	L	A	A	R	S
4	N	E	P	■	K	A	R	■	S	E
5	■	N	E	D	E	R	I	G	■	N
6	V	■	L	O	U	V	A	I	N	■
7	R	V	■	N	Z	E	■	E	I	S
8	O	E	L	O	E	■	A	B	E	L
9	U	T	E	R	■	K	R	E	T	A
10	W	O	L	■	S	N	E	L	S	T

Filmquiz

Goed nieuws voor filmfans! Iedere week vind je in Veto een nieuwe quizvraag. Beantwoord je die snel én juist, dan maak je kans op gratis duotickets. En er is meer: we houden de scores van de spelers bij, en tellen, week na week, het aantal juiste antwoorden per speler op. De top 5 van de hoogst scorende spelers kan je raadplegen op de website van Cinema ZED: www.cinemazed.be. Aan het einde van het seizoen, in mei, wint de hoogst scorende speler een mooie hoofdprijs.

VRAAG: De animatiefilm "Ghost in the Shell" werd niet gemaakt met behulp van traditionele cel-animatie, maar wel met een

(in 1996) gloednieuwe technologie. Welke technologie?

Stuur je antwoord razendsnel naar quiz@cinemazed.be en maak kans op één van de drie duotickets voor "Ghost in the Shell" op maandag 5 mei om 22u30.

Deadline voor het insturen van je antwoord is vrijdag 2 mei om 15u.

Pentium I: vanaf 130* euro

Pentium I voor kotnet: vanaf 230* euro

Pentium II voor kotnet en games: vanaf 360* euro

* volledige set: 15"monitor, keyboard, muis, luidsprekers

Laptops: Pentium I vanaf 300 euro (plaatsbesparend)

Laptops Pentium II vanaf 500 euro

Switchboxen: 10 euro

CDroms: 10 euro

RecuPC vzw Oude Diestsesteenweg 3

(tussen Martelarenlaan en Diestsesteenweg)

3010 Kessel-Lo www.recupc.be info@recupc.be

tel: 016/26.13.49 Fax: 016/35.68.65

Openingsuren: van 12 tot 18 uur van dinsdag tot zaterdag

Van Leuven tot Taiwan: alles in orde

De sarshysterie dringt langzamerhand door tot in Vlaanderen. Ook in Leuven zorgen het groot aantal universiteitsstudenten van Aziatische origine en de Chinareis van Groep T even voor wat beroering. De Leuvense universiteit en hogeschool verzekeren dat paniek voorlopig totaal ongegrond is.

Groep T heeft al jarenlang nauwe relaties met Chinese universiteiten. Een belangrijk onderdeel van de samenwerking is een uitwisseling van studenten. De Belgische ingenieurstudenten en enkele leraren in spe bezoeken in hun derde jaar lokale bedrijven en universiteiten. Deze veertiendaagse studiereis, die ook een cultureel-toeristisch luik heeft, vindt traditioneel plaats in april. In juli mogen Chinese studenten op hun beurt een bezoek brengen aan Leuven en Europa bezoeken.

VERZEKERDEN

Voor de aanvang van de reis liepen de eerste onheilspellende berichten over een gevaarlijke en besmettelijke longziekte in de regio binnen. De organisatoren raadpleegden het ministerie van Volksgezondheid in Brussel en de Belgische ambassade in China en het Koninklijk Instituut voor Tropische Geneeskunde in Antwerpen. Vermits de studiereis beperkt bleef tot Peking, Shanghai, Wuhan, Xian en Hangzhou in Noord- en Midden China en het longvirus toen enkel in Zuid-China voorkwam, verzekerden de autoriteiten dat er geen gevaar was. De reis verliep zonder problemen.

Rond het tijdstip van de terugkeer werden echter ook de eerste gevallen van besmetting in Peking vastgesteld. Van de tweehonderd deelnemers die tijdens de paasvakantie terugreisden, vertoonde niemand de symptomen. Iedereen werd wel aangeraden extra waakzaam te zijn tijdens de incubatietijd. Twee studenten en vier begeleiders keerden vorige week pas terug naar Leuven. Zij werden gevraagd pas na het verlopen van de incubatietijd terug te komen.

Het Bureau Internationaal Onthaal van de K.U.Leuven volgt ook voor de universiteit de situatie op de voet op. Volgend academiejahr komen er immers ook een paar honderd nieuwe buitenlandse studenten uit de Aziatische regio naar Leuven. Van het vijftiental K.U.Leuvenstudenten in China is er geen negatief nieuws te melden. Veto stak daarom ook eens zijn licht op bij Jo Swinnen, student antropologie en sinologie die momenteel in Taiwan verblijft. Hij studeert er een jaar aan de Chenkung Universiteit in Tainan.

"Echte paniek is er hier niet ter plaatse," vertelt Jo, "noem het eerder angst. Dit weekend vielen de eerste twee sarsdoden in Taiwan, dus dat zal de reacties nog iets versterken. Deze twee gevallen zijn ook niet echt dramatisch. Het eerste was een man van achtenzeventig jaar oud, het tweede een zelfmoord van iemand wiens vrouw besmet raakte."

STRAAT

"Het is niet zo dat iedereen hier nu met mondklappertjes rondloopt. Ik heb er vorige week maar twee gezien op straat. In horeca-zaken zie je ze wel, maar dat was ook al voor de sars-epidemie. Mensen die uit risicogebieden komen, worden wel gemeden. Een Belgische vriendin die twee weken geleden uit China naar hier kwam, wordt door de mede-

bewoners van de *dorm* gemeden. Ze stappen niet met haar in de lift en blijven op vier meter afstand staan."

Een deel van de onrust wordt veroorzaakt door slechte informatie. "De Chinese pers is vrij sensationeel en er verschijnt nogal wat nieuws van horen zeggen. Ik lees

"Sommige inwoners behandelen het als een fait divers. Telkens er iemand hoest, worden er sarsgrapjes gemaakt. Bij anderen zit de schrik er wel in, ze zoeken hun heil in preventieve kuren, waar nog niets van bewezen is. Chinese dokters schrijven kruidenthees voor die het immuunsysteem zouden verbeteren."

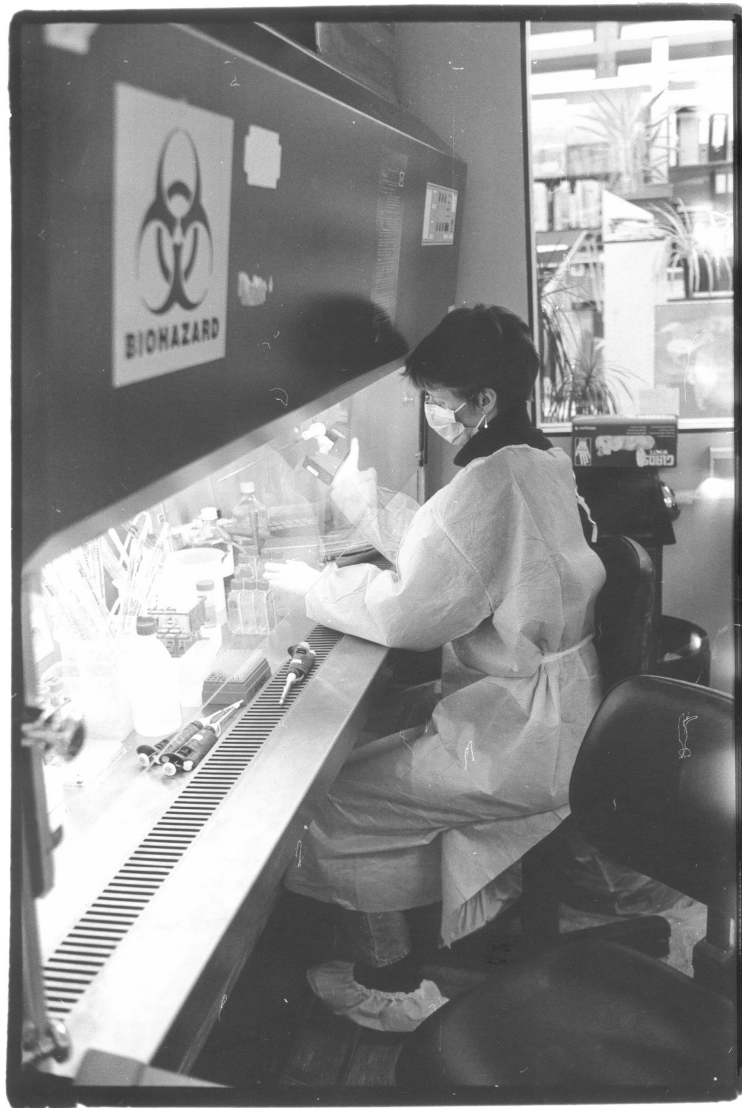
Jo is er ondanks sommige paniekerige reacties van Chinese vrienden zelf wel gerust in: "Het sterftecijfer is vijf procent, dus als ik het al zou krijgen, ben ik er vrij gerust in. Ik heb hier drie jaar geleden al een aardbeving overleefd, dus ik kan het 'gezonder relativeren'. De meeste mensen maken zich niet echt druk. Buitenlanders verlaten niet massaal het land, maar ik denk wel dat als het aantal gevallen blijft toenemen, er wel enkele zullen vertrekken. Buitenlanders die via Hong Kong reizen zijn vooral bang dat hun vlucht wordt afgelast of dat ze toevallig koorts zouden hebben bij hun verplichte check en in quarantaine moeten."

Boos

Ook op de universiteit gaat het leven zijn gewone gangetje: "Ik heb me wel eens boos gemaakt op een vriendin die verkoudheid had en naar de lessen kwam. De meeste mensen leken er niet echt veel problemen mee te hebben, maar toen ze de volgende dag nog steeds gewoon een verkoudheid had, was iedereen wel gerust."

"Er bestaat hier trouwens een populair op cola-gelijklend drankje met de naam sars", weet Jo. "Of de verkoop nu gestegen of gedaald is door het virus, is me nog niet opgevallen."

David Adriaen

de Engelstalige pers en kreeg een heel dossier van de Belgische ambassade. Die info lijkt me vrij goed en volledig."

KORT • KORT • KORT KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT

Doorstromen allochtone studenten naar hoger onderwijs blijft probleem

Vorige week organiseerde de Vrije Universiteit Brussel een studienamiddag om de resultaten voor te stellen van een nieuw onderzoek van Meyrem Almaci over de participatie van allochtonen aan het hoger onderwijs in Vlaanderen. Ook Paul Mahieu (Universiteit Antwerpen) stelde zijn bevindingen voor.

De aanwezigheid van migranten in het hoger onderwijs blijft een heikel punt. Binnen de Vlaamse hogescholen zou minder dan vijf procent van de studenten van vreemde origine zijn, terwijl dit bij de totale bevolking meer dan tien procent is. Aan de universiteiten is de situatie nog dramatischer.

Uit de cijfers blijkt ook dat migrantenmeisjes massaal kiezen voor rechten of voor een opleiding tot secretaresse of verpleegster. Bij de mannen zijn de ingenieursopleidingen en de economische richtingen meer in trek. Het is wel opmerkelijk dat migranten in het hoger onderwijs meestal beter gemotiveerd zijn dan autochtonen en soms ook hogere slaagkansen hebben.

Toch blijft de lage participatiegraad een probleem. Als oorzaak wordt de taalbarrière aangehaald. Ook is steun vanuit de familie vaak afwezig, omdat het hoger onderwijs

vaak een elitair imago heeft. Op de studiedag werd daarom het belang benadrukt van allochtone jongeren die hun eigen ouders overtuigen van het belang van verdere opleiding.

Studentenraad Associatie Leuven wordt deze week opgericht

De oprichtingstatuten van de StAL, de Studentenraad van de Associatie Leuven, worden deze woensdag officieel ondertekend door de vertegenwoordigers van de betrokken studentenraden. Dit gebeurt tijdens een ceremonie in de Rectorale Salons van de Universiteitshallen. De voorzitter van LOKO-Kringraad en een vertegenwoordiger van de Katholieke Hogeschool Mechelen voeren het woord.

De StAL wil deze gelegenheid ook aangrijpen om de situatie van de studentenvertegenwoordiging aan de hogescholen te schetsen. Zo bestaan een aantal overkoepelende studentenraden van hogeschool slechts op papier, zodat de studenten moeilijker kunnen wegen op het beleid van hun instelling. Ook wil de StAL haar pleidooi kracht bijzetten voor een daadwerkelijke participatie aan het bestuur van de Associatie K.U.Leuven. Rector André Oosterlinck ziet liever geen vertegenwoordigers van de studenten of het personeel in zijn Raad van Bestuur.

LOKO klaart positie VVS tegenover StAL uit

Op een vergadering vorige vrijdag bogen Kringraad en Sociale Raad, twee geledingen van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie, zich over de toekomst van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) nu binnenkort ook op het niveau van de Associatie K.U.Leuven een overkoepelende studentenraad actief wordt. Het was de vraag in hoeverre nu de Studentenraad van de Associatie Leuven (StAL) in het vaarwater zou komen van VVS.

De StAL vertegenwoordigt immers het gros van de Vlaamse hogescholen en ook LOKO is de grootste speler binnen VVS. De vrees bestond dus dat de leden van de StAL zich enkel gezamenlijk zouden profileren, waardoor de instellingen van andere associaties in de verdrukking zouden kunnen raken.

LOKO wil nu voorstellen aan de StAL-partners om zeker geen misbruik te maken van de dominantie positie en om de actieve participatie binnen VVS verder te zetten en dit in het belang van alle Vlaamse studenten. Wel moet het mogelijk zijn om binnen de StAL belangrijke dossiers te bespreken die het hoger onderwijs aanbelangen. De studentenraden hoeven zich echter binnen de StAL niet te engageren om een bepaald standpunt te verdedigen binnen VVS.

LOKO erkent elf verenigingen

In het kader van de Financiële Controlecommissie (FKK) heeft Sociale Raad definitief geoordeeld over de erkenning van elf sociaal-politieke verenigingen. Het gaat om: Student-AID, de Christen-Democratisch Studenten (CDS), de Socialistische Jonge Wacht (SJW), Amnesty International Studentenkern Leuven, de Kring voor Internationale Betrekkingen (KIB), de Roze Drempel, het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond, Animo, de Actief Linkse Studenten (ALS), de Werkgroep Democratisch Onderwijs (WDO) en Attac-Leuven.

Tegen drie van deze organisaties werd bezwaar ingediend. De organisaties moeten immers voldoen aan een aantal criteria om erkend te raken. Zo moeten ze de democratische beginselen respecteren en mogen ze geen agressieve ledenwervingscampagnes organiseren. Vooral de erkenning van het KVHV vormt ieder jaar een punt van discussie. Sociale Raad zag dit jaar geen graten in hun gehanteerde methode om mensen via e-mail een abonnement van *Ons Leven* aan te smeren.

(tl)

Bachelor-master, thuis en daarbuiten

Het Bolognadecreet hervormt het hoger onderwijs in Vlaanderen als nooit tevoren. Evenveel onduidelijkheden leiden tot evenveel misverstanden. Veto beantwoordt de meest voorkomende vragen en helpt door de bomen het bos te zien.

1. Waarom was de hervorming nodig?

Het nieuwe decreet is een rechtstreeks gevolg van de Bolognaverklaring die in 1999 door een dertigtal Europese ministers van Onderwijs is ondertekend. Dat is een korte engagementsverklaring — en dus geen verdrag — om tegen 2010 de nationale systemen van hoger onderwijs beter op elkaar af te stemmen om zo Europa competitiever te maken tegenover Amerika en andere continenten.

Voor Vlaanderen betekende dit dat de kandidaturen (twee jaar) en licenties (twee of drie jaar) moesten verdwijnen. Het startdiploma is nu een bachelor (drie jaar) en daarna volgt men een master (één of twee jaar). Het lijkt alsof er hierdoor weinig verandert en enkel de scheidingslijn een jaar wordt opgeschoven. Toch was het ook de bedoeling van de Europese ministers dat je ook met een bachelordiploma naar de arbeidsmarkt zou kunnen trekken, in tegenstelling tot het kandidaatsdiploma nu.

Een ander groot probleem voor Vlaanderen was het hoger onderwijs van twee cycli dat aan de hogescholen werd aangeboden. Dit was theoretisch reeds van 'academisch niveau', maar onder meer de wetenschappelijke onderbouw ontbrak. In de toekomst wil men dat de masters die men aan hogeschool krijgt evenwaardiger worden met een universitair diploma, omdat dit ook duidelijker is.

2. Wat zijn associaties en wat kunnen ze voor mij betekenen?

Om de hogescholen toe te laten zich beter in te passen in de Europese bachelor-masterstructuur, creëert het decreet een nieuwe overkoepelende structuur: de associatie. Dit is een samenwerkingsverband tussen één universiteit en één of meer hogescholen. Zo sloot de K.U.Leuven een akkoord met elf katholieke hogescholen.

De bedoeling is ook dat een associatie een netwerk wordt waarbinnen het opleidingsaanbod beter gecoördineerd kan worden. Zo zal de associatie ook een eigen systeem van kwaliteitszorg moeten ontwikkelen. Ook op het vlak van personeels-aangelegenheden en informatica kan er worden samengewerkt. Via de associatie kan men ook makkelijker internationale contacten leggen, wat zeker voor de hogescholen nuttig kan zijn.

In hoeverre de associaties in het concrete leven van de student aanwezig zullen zijn, is nog onzeker. Sommigen zien de associaties als iets dat enkel voor beleidsmakers nuttig is; anderen denken dan weer dat op termijn het instellingsniveau minder belangrijk wordt en dat de associatie zal overheersen.

3. Zal ik nog de gevolgen van het nieuw decreet voelen?

Wie nu reeds aan een basisopleiding aan de K.U.Leuven is begonnen, zal nog volledig volgens het oude programma zijn diploma behalen. Ook volgend academiejaar verloopt nog volledig volgens de oude structuur. Wie zich dus in september 2003 inschrijft in de eerste kandidatuur rechten, zal — als alles meezit — in juni 2008 afstuderen aan de K.U.Leuven in de derde licentie.

Alles verandert pas vanaf het academiejaar 2004-2005. Dan beginnen de eerste hervormde bacheloropleidingen voor de nieuwe studenten. Een jaar uitstel is mogelijk, maar aan de K.U.Leuven is 2004 de streefdatum voor alle opleidingen. In 2007 zullen deze eerste bachelors dan kunnen beginnen in de vernieuwde masteropleidingen.

De aanvullende opleidingen, de zogenaamde post-initiële masters, zullen ook reeds in 2004 kunnen beginnen in de nieuwe structuur. Totaal nieuwe opleidingen, zoals een master in de nanowetenschappen, kunnen wat de bachelors betreft pas in 2006 beginnen en wat de masters betreft, in 2009. De Vlaamse Regering moet trouwens haar goedkeuring verlenen aan de lijst van opleidingen en er komt een strengere kwaliteitsmeting via een accreditatieprocedure door een onafhankelijk Vlaams-Nederlands instituut.

4. Ik ben al licentiaat. Wat gebeurt er met mijn titel?

Als er iets is wat bijna iedereen weet over de Bama-hervorming, dan is het wel dat er binnenkort nieuwe titels komen. Vanaf het academiejaar 2004-2005 krijgt iedereen na drie jaar studeren de titel van bachelor; nog één of twee jaar later kan je master worden.

Het is de bedoeling dat een master iets helemaal anders wordt dan een licentiaat, en een bachelor zal zeker niet hetzelfde zijn als een kandidaat. Als bachelor moet je immers gemakkelijk op de arbeidsmarkt terecht kunnen, wat niet geldt voor een kandidatuursdiploma.

Lange tijd zag het er dus naar uit dat licentiaten licentiaten zouden blijven, maar zich geen master zouden mogen noemen. Daar waren de studenten echter niet gelukkig mee: zij vreesden namelijk dat de titel licentiaat maar weinig meer zou voorstellen in vergelijking met de nieuwe masters.

De zaak werd aan het rollen gebracht toen Veto kopte: "Licentiaatsdiploma straks waardeloos?" Verschillende nationale kranten namen de kritiek van de studenten over, en waarschijnlijk leidde dit ertoe dat minister Vanderpoorten haar mening herzag: vanaf het academiejaar 2004-2005 mogen licentiaten, ingenieurs, artsen enzovoort zich allemaal master noemen, zelfs als ze vroeger zijn afgestudeerd. Hetzelfde geldt trouwens voor gegradueerden van een hogeschool: ook zij zullen de titel van bachelor mogen voeren.

5. Kan een hogeschoolstudent binnenkort met zijn bachelordiploma naar de universiteit komen?

Omdat hogeschool- en universiteitsstudenten na drie jaar studie hetzelfde diploma zullen krijgen — een bachelor — zou je kunnen denken dat je van de hogeschool rechtstreeks aan een universitaire master kunt beginnen. Dat is zeker niet mogelijk, zoals het in de omgekeerde richting trouwens ook niet

kan: met je bachelor wiskunde kan je niet zomaar aan de master industrieel ingenieur beginnen, laat staan aan de master in de muziek en podiumkunsten.

De opleidingen kunnen wel een schakelprogramma voorzien, zodat ook studenten die de 'verkeerde' bachelor hebben gevolgd, in de master kunnen instromen. Dit schakelprogramma is zowat de vervanger van de huidige 'enige kandidatuur', waarbij je de twee kandidaturen in één jaar kan volgen. Het schakelprogramma zal wel minder zwaar zijn: als het wordt georganiseerd moet het tussen 45 en 90 studiepunten bedragen, normaal gezien driekwart tot anderhalf jaar dus. Waar je nu meestal drie of vier jaar doet over je tweede opleiding, zal dat in de toekomst dus twee tot maximum drie jaar en een half zijn.

6. Zal ons hoger onderwijs verengelsen?

Een gouden tip voor wie zin heeft om eens goed te lachen: ga naar een meeting van een Vlaams-nationalistische vereniging naar keuze, roep daar luid "Engels in het hoger onderwijs!" en kijk rond voor de trieste, verschrikte en/of boze reacties. Bij sommige Vlamingen leeft er een sterke vrees voor de opmars van het Engels in het onderwijs.

Als het daarentegen aan de universiteiten en hogescholen lag, zou er heel wat in het Engels gedoceerd worden. Daarom werden er in het structuurdecreet beperkingen opgelegd aan het gebruik van andere talen dan het Nederlands.

Om te beginnen moet telkens verantwoord worden waarom er een andere onderwijstaal dan het Nederlands wordt gehanteerd. Voor alle bacheloropleidingen geldt bovendien dat maximum tien procent van het programma in een andere taal gedoceerd mag worden. Taalvakken vormen hierop — vanzelfsprekend — een uitzondering.

Studenten die zelf het Engels niet zo goed beheersen, moeten niet té bang zijn voor al dat Engels: je krijgt steeds de mogelijkheid om je examen in het Nederlands af te leggen, behalve als je prof zelf geen Nederlands spreekt.

7. Gaan onze opleidingen langer duren?

Een neutrale toeschouwer zou zich kunnen afvragen waarom een opleiding die nu vier jaar duurt vanaf 2004-2005 een jaartje langer zou moeten duren. De voorstanders van die studieduurverlenging — waaronder alle Vlaamse decanen van Wetenschappen en Letteren — zeggen dat vijf jaar de Europese standaardduur zal worden om een master te behalen. Ze vrezen dat diploma's die op vier jaar zijn behaald als minderwaardig beschouwd zullen worden.

Het departement Onderwijs moest echter ook aan de financiële kant van de zaak denken, en besloot dat een algemene studieduurverlenging te duur was. In de meeste gevallen zal de invoering van BaMa dus niets veranderen aan de studieduur.

In de meeste gevallen, want het decreet laat een opening. Als het bijzonder gemotiveerd wordt, en als de Vlaamse regering akkoord gaat, kan er bij sommige richtingen een jaartje bijkomen. Minister Vanderpoorten heeft al duidelijk gemaakt dat de opleiding Scheikunde waarschijnlijk vijf jaar zal duren, en ook een aantal andere opleidingen uit de exacte wetenschappen maken een goede kans.

8. Verandert er iets voor mijn studiebeurs?

Als vervolg op het nieuwe decreet wordt het stelsel van studiefinanciering hervormd. Minister Vanderpoorten wil het systeem vooral flexibeler maken en de huidige studiebeurzen veranderen in een levenslang studiekrediet. Als student kun je dan makkelijker een eigen studietraject uitstippelen, waarbij je dan recht hebt op een toelage op basis van het aantal gevolgde onderdelen. Zo kan men deeltijds studeren of zijn studie een jaar onderbreken. Er zal wel worden gewaakt dat een zekere studievoortgang gewaarborgd blijft. Er is echter geen leeftijdsgrens meer.

9. Hebben studenten nog iets te zeggen over al deze hervormingen?

In een voorlopige versie van het structuurdecreet stond een uitgebreid hoofdstuk over studenteninspraak; zo zouden er bijvoorbeeld studenten in de Raad van Bestuur van elke associatie zetelen. Na overleg met de CD&V werd echter besloten om dit niet in het structuurdecreet zelf te regelen, maar om een apart 'participatiedecreet' te schrijven. Dat laatste is nu in volle ontwikkeling, zodat we er nog geen definitieve uitspraken over kunnen doen.

Toch staan er enkele puntjes over studentenparticipatie in het structuurdecreet. De — ietwat magere — oogst: elke associatie richt een studentenraad op, die wordt geraadpleegd over "alle aangelegenheden die studenten aanbelangen, inzonderheid het onderwijsbeleid, het studentenbeleid en het internationaliseringsbeleid inzake onderwijs". Ook moet de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) advies geven over enkele detailmaatregelen. Studentenvertegenwoordigers vinden het erg jammer dat er niets méér is geregeld, en stellen dan ook al hun hoop op het participatiedecreet om deze gemiste kans te doen vergeten.

10. Wat met de lerarenopleiding, volwassenenonderwijs...?

Het nieuwe decreet krijgt nog verschillende 'aanbouwdecreten', die aparte materies zullen regelen. Zo blijft de hervorming van de lerarenopleiding een heikel punt, omdat de positie van de academische lerarenopleiding onduidelijk is. Ook de invoering van een creditsysteem, dat het rigide jaarsysteem vervangt, zal apart worden geregeld nog voor de nieuwe structuur van start gaat. De onderwijs-politiek zal dus nog een aantal jaartjes het nieuws beheersen.

Laurens De Koster
Thomas Leys

De website van de K.U.Leuven bevat veel en actuele informatie over bachelor-master en de hervormingen aan de K.U.Leuven:

www.kuleuven.ac.be/onderwijs

"Studenten stelen nooit een fiets... Ze lenen er enkel één"

Morig jaar daalde het aantal ongelukken in Leuven met negentien procent of 278 gebroken ellepijpen, sleutelbenen en teenkootjes minder. Een indrukwekkend aantal, een gesprek met de Leuvense politie dringt zich dan ook op. Veto had een interview met Leuvense korpschef en hoofdcommissaris Hugo Michiels.

Veto: Proficiat met deze daling, hoofdcommissaris. Was deze implosie voorzien of overtreft ze wel degelijk de verwachtingen?

Hugo Michiels: «Om eerlijk te zijn is dit beter dan verwacht. Toen ik hier een achttal jaar geleden aankwam, had ik echter wel gesteld dat snelheidsbeheersing mijn prioriteit zou vormen. Maar als we zo verder doen, en nu ben ik even ambitieus, moeten we op een jaar een daling met vijfhonderd ongevallen kunnen realiseren!»

Veto: Een van de redenen van die spectaculaire daling zijn ongetwijfeld de vele flitscamera's langsheen de ring en de invalswegen. Welke is de meest 'rendabele'?

Michiels: «Dat is wellicht zo. Na juni, toen de eerste flitspalen in gebruik werden genomen, werd eerst een stijging van het aantal veroordelingen vastgesteld, maar sinds oktober daalde dit cijfer terug drastisch, wat toch duidelijk wijst op een aanpassing van het rijgedrag en het nut aantoonde van de camera's. De meest productieve is ongetwijfeld de camera op de Geldenaaksevest, ter hoogte van de gevangenis. Per maand lichten alle camera's samen zo'n vijftienduizend keer op. Er komen trouwens nog een pak van deze apparaten bij, we gaan van elf naar zevenentwintig gecontroleerde verkeerspunten.»

Veto: Heeft Leuven, vergeleken met andere grote steden, een specifiek mobiliteitsbeleid?

Michiels: «Typisch voor Leuven is het parkeerprobleem, waar we dan ook op anticiperen. Verder is het ook zo dat Leuven vaak als piloot dient voor veel projecten. Uiteraard wordt er in Leuven rekening gehouden met de studenten, zo worden er in de meeste straten waar een voetgangerszone geldt, en waar we dus eigenlijk ook het fietsverkeer zouden kunnen verbieden, toch fietsers toegelaten. Zo ook op de Oude Markt die nu pas taboe is geworden voor wagens, maar fietsers en brommers wel nog doorgang krijgen. Enkel waar het echt te smal is, zoals in de Mechelsestraat en de Muntstraat, zijn ook fietsers niet toegelaten.»

BEUGEL

Veto: Wordt er op gebied van mobiliteit nauw samen gewerkt met de K.U.Leuven, bijvoorbeeld bij het opvangen van een lading nieuwe studenten?

Michiels: «We overleggen bij het begin van elk academiejaar. Dan start ook telkens ons 'Fiets Actie Plan'. Bij hun inschrijving krijgen nieuwe studenten een pakket met spullen, waaronder informatie over belangrijke of gevaarlijke verkeerspunten in Leuven en het laten graveren van hun fiets. We hanteren in het begin van het academiejaar ook altijd een tolerantieperiode. Studenten zijn dan doorgaans al wel achttien en worden dus verondersteld het verkeersreglement te kennen, we verbaliseren in die beginperiode niet, maar wijzen op de mogelijke overtredingen. Al wil dit natuurlijk niet zeggen dat zomaar alles door de beugel kan en je rustig je gangetje kan gaan. Wie van onze goodwill profiteert hoeft uiteraard niet op begrip te rekenen, goede wil moet van

beide kanten komen!»

Veto: Vindt u het gevoerde fietsenbeleid streng?

Michiels: «Neen, we weten immers ook wel dat we in Leuven niet alle fietsers kunnen controleren. Ik ijver er enkel voor dat fietsers zich ervan bewust worden dat ze niet onaantastbaar zijn en het naleven van de verkeersregels in hun eigen voordeel is. Van de slachtoffers behoort trouwens 59% tot de categorie van de zwakke weggebruikers, maar bij 45% van de ongevallen ligt de oorzaak bij de zwakke weggebruiker zelf. Dit laatste percentage is voor alle duidelijkheid een eigen interpretatie van de politiedienst en berust dus niet op veroordelingen door de rechtbank. Pas op: ik pleit hier zeker niet voor de automobilist, maar veel onheil zou vermeden kunnen worden, moest iedereen wat moeite doen, dus ook de fietsers.»

«Als iedereen zich zijn eigen zwakte zou realiseren, zou het probleem al drastisch inkrimpen. Het begrip 'zwakke weggebruiker' dient ook gerelativeerd: als er voetgangers in het spel zijn, dan vormen die een zwakkere groep dan fietsers. 50% van de ongelukken is met zwakke weggebruikers, het is dus in hun eigen belang dat ze oppassen in het verkeer, al zijn ze dan als "zwakkere" meestal in hun recht. Voor ons ligt de prioriteit niet zozeer op het verbaliseren als wel op het feit dat de mensen zich meer verantwoord gaan gedragen in het verkeer.»

KLINIEKEN

«Bijvoorbeeld het uitsteken van je arm tijdens het afdraaien als fietser. Dit is inderdaad niet langer verplicht, maar enkel "als het echt niet meer kan". De doorsnee student is echter rijtechnisch onderlegd genoeg om even zijn of haar arm uit te

dat ongeval te vermijden. Ook al ben je vaak als fietser in voorrang, dat hoeft toch niet te zeggen dat je die ook zomaar moet nemen.»

«Iedereen moet dus wat goodwill creëren. Zo is er bijvoorbeeld ook het reglement dat zegt dat wanneer het in de Diestraat druk is, fietsers de fiets aan de hand moeten houden, maar wanneer is het druk? Dat is een kwestie van interpretatie — volgens sommigen is het enkel tijdens Marktrock druk — en vraagt dus wat inschikkelijkheid vanwege de fietser. Of het kruispunt Tiense-Vesaliusstraat: levensgevaarlijk en als automobilist weet je niet waar eerst te kijken met al de fietsers die je nog snel voorbijsteken om voor je neus af te draaien. Waarom wachten die fietsers gewoon niet even en slagen vervolgens achter die wagens af?»

PLEKKEN

Veto: Maar hoe wilt u de fietsers dan juist sensibiliseren?

Michiels: «Kijk, voor mij zijn er drie belangrijke punten waar ik fietsers wil op wijzen. Ten eerste moet je zorgen dat je goed gezien wordt, val dus maar goed op. Voorts vind ik ook het nemen van een straat met eenrichtingsverkeer in de verboden richting een groot probleem. Flagrant voorbeeld is uiteraard de Tiensestraat, vooral dan tussen het Fochplein en het Herbert Hooverplein, waar het toch bijzonder smal is. Dit moet vermeden worden. Ten derde, ook een groot probleem en oorzaak van het gros van de ongevallen, is het rechts inhalen van auto's.»

«Ook de brommers zijn zorgwekkend. Hier zijn de problemen vooral overdreven snelheid en diefstal. Zo'n opgefokt ding kan heel gevaarlijk zijn! Brommers zullen we in

politiek om de fietsenplaag aan het station aan te pakken. Ik heb steeds gezegd dat ik daartoe bereid was, maar dat ze me dan wel een degelijk alternatief moesten geven. Dat is er nu gekomen met de herinrichting van de stationssite waarbij er een fietsenstalling met tweeduizend vijfhonderd plaatsen is verschenen. Wij zijn vervolgens in actie geschoten en het Martelarenplein mag nu gezien worden.»

Veto: Wat gebeurt er trouwens met fietsen die de politie oplaadt?

Michiels: «Het is maar een kleine moeite als je je vehikel terug wilt: je kan hem gewoon weer komen ophalen bij ons, wij verbaliseren dit niet. Je moet je stalen ros uiteraard grondig kunnen beschrijven, we gaan geen diefstal in de hand werken. Maar studenten stelen uiteraard nooit een fiets, ze 'lenen' er enkel een.»

HYPOCRIET

Veto: Vindt u Leuven vlot bereikbaar?

Michiels: «Vergeleken met andere grote steden vind ik dat we het in Leuven zeer behoorlijk doen, het komt er in feite op aan de goede poort te nemen als je Leuven binnenrijdt. Er wordt nu ook fors geïnvesteerd in grote informatieborden langs de ring, die het inkomende verkeer nog vlotter moeten laten verlopen.»

«Ik ben geen voorstander van sluiptwegen, deze kunnen enkel een oplossing bieden als de hoofdassen vastlopen. Zolang je op die assen niet compleet stilstaat, kun je ze maar beter niet verlaten, neem dat maar van mij aan. Het gebruik van dergelijke binnenwegen moet dan ook afgeremd worden, maar de mensen moeten natuurlijk ook niet hypocriet zijn: ze eisen trager verkeer in hun straat, maar razen dan wel zelf over andere sluiptwegen!»

Veto: Staan er nog grote veranderingen op stapel qua verkeersvrije of autoluwe zones?

Michiels: «De al eerder vermelde Oude Markt die van auto's ontdaan wordt. Verder worden ook de Vital Decosterstraat — tussen Ladeuzeplein en Bondgenotenlaan — en de Diestsestraat — tot aan de Minckelerstraat — verkeersvrij gemaakt. We gaan ook onverwachte maar gerichte acties houden in drukke straten. Je kunt maar iets aan de problematiek doen als je de pakkans laat stijgen, dat voelen de mensen.»

«Het aantal gecontroleerde voertuigen willen we ook nog opdrijven, daar tien percent van de ongevallen in verband staat met alcoholgebruik. Ook voor drugs in het algemeen maken we vorderingen: het vaststellen

omvat nogal een moeilijke procedure, maar een speciale ploeg heeft hieromtrent net een opleiding gekregen, zodat deze agenten klaar zijn voor de strijd.»

Veto: Zijn er problemen die u nog zeker wilt vermeld zien?

Michiels: «Zoals eerder gezegd het kruispunt Tiense-Vesalius, maar ook over de Schapenstraat wil ik nog even iets zeggen. Daar ligt nu een autosnelweg van een fietspad, maar toch lijken sommigen daar nog naast te zien en vinden ze het nodig op straat te fietsen. Dat werkt je als automobilist natuurlijk danig op de heupen.»

Ben Deboeck

steken. Zo breng je ook de achterliggende autobestuurder op de hoogte van je plannen en die komt niet voor verrassingen te staan. Als hij je omver rijdt, zal hij wellicht wel opdraaien voor de kosten, maar wie wint daar nu wat bij? Ik zeg altijd: "Er zijn in Leuven twee heel goeie klinieken, maar wat binnen tien jaar?" Want de schade van een

de nabije toekomst dan ook harder viseren en indien nodig aan de ketting leggen. Een derde van de slachtoffers betrokken in verkeersongevallen is trouwens een bromfietser.»

Veto: Er is natuurlijk ook het probleem van de fietsenstalling. Kunnen fietsenparkings in het centrum misschien soelaas bieden?

Michiels: «Tijdens happenings op het Ladeuzeplein worden al dergelijke parkings ingericht, maar we moeten constant een keuze maken: men moet ook de wagens nog ergens kwijttraken. Je moet bovendien ook realistisch blijven: vaak is er plek genoeg om je fiets te stallen, maar willen studenten niet de moeite nemen om tien meter verder te gaan en poten ze hun rijwiel eenvoudigweg tegen de gevel neer. Zo gaat het al te vaak. Het is dus niet louter een kwestie van meer plaatsen te creëren, maar - ook hier weer - van meer inspanning.»

«Er kwam jarenlang druk vanuit de

"Volgens sommigen is het enkel tijdens Marktrock druk"

ongeval kun je lang meedragen, dat kan later nog serieus opspelen. En als je dan kijkt wat een kleine moeite het was geweest om

www.leuven.be

Dankzij regels kunnen nichten eindelijk trouwen

Vanaf 1 juli is het zover: dan staat het huwelijk in België ook open voor koppels van hetzelfde geslacht. Toch is het homohuwelijk niet helemaal hetzelfde als het heterohuwelijk. Voor de trouwlustige holebi's onder de Vetolezers — en ook voor alle anderen natuurlijk — spitten wij de 'Wet van 12 februari 2003 tot openstelling van het huwelijk voor personen van hetzelfde geslacht en tot wijziging van een aantal bepalingen van het Burgerlijk Wetboek' uit.

In tegenstelling tot wat je zou denken, stond er vroeger nooit in de wet dat mannen alleen met vrouwen mochten trouwen en omgekeerd. Toen het Burgerlijk Wetboek — dat onder andere het huwelijk regelt — in 1804 werd opgesteld, stelde een vooruitziend denker voor om zo'n bepaling op te nemen. Die arme man werd echter weggelachen, want niemand kon zich zoiets belachelijks voorstellen.

ZIN

Door de nieuwe wet staat er nu echter in het nieuwe artikel 143 van het Burgerlijk Wetboek dat "een huwelijk kan worden aangegaan door twee personen van verschillend of van hetzelfde geslacht". Dat was de zin waar de holebibeweging al jaren voor ijverde. Toch gelden niet alle regels over het huwelijk ook voor homokoppels.

De belangrijkste bepaling die exclusief voor hetero's blijft, is de zogenaamde vaderschapsregel. Door die regel is de man van de moeder van een kind automatisch de vader. Omdat de vader echter een man moet zijn, en de moeder een vrouw, kan die regel moeilijk gelden voor homokoppels. Dat een kind geen twee vaders of moeders kan heb-

ben, is trouwens ook een van de redenen waarom homokoppels niet kunnen adopteren.

Behalve de regels speciaal voor homo's, werden ook alle beperkingen die voor hetero's gelden aangepast aan het homohuwelijk. Zo las je vroeger in respectievelijk artikel 162 en 163: "het huwelijk is verboden tussen de broeder en de zuster" en "het huwelijk is ook verboden tussen oom en nicht, tante en neef". Nu wordt dat "tussen broers, tussen zusters of tussen broer en zuster" en "tussen oom en nicht of neef, of

t u s - sen tante en nicht of neef". Nichten kunnen wel zonder problemen met elkaar in het huwelijksbootje stappen.

In de homowet staat wel een kleine vergissing, die wij bij deze onder de aandacht willen brengen: nu staat in de wet dat de minister van Justitie het verbod kan opheffen voor "huwelijken tussen schoonbroeder en schoonzuster, schoonbroeder en schoonbroeder of schoonzuster en schoonzuster". Zoals de oplettende lezer al heeft

opgemerkt, bestaat dat verbod helemaal niet — het werd afgeschaft in 2000. Een 'foutje' van senator en professor Zakenrecht Hugo Vandenberghe (CD&V).

AMPUTEREN

Wie vindt dat het homohuwelijk rare situaties oplevert, stopt het best nu onmiddellijk met lezen, want vanaf nu wordt het pas echt ingewikkeld. De problematiek van de transseksuelen is dan ook een moeilijk geval in verband met het huwelijk.

wijzigende operatie hebt ondergaan.

Omdat je vroeger niet met een persoon van hetzelfde geslacht getrouwd kon zijn, was het echter ook onmogelijk om je geslacht te veranderen als je getrouwd was. Je kon zoveel lichaamsdelen laten amputeren of bijzetten als je maar wilde. Voor de wet bleef je altijd je oude geslacht behouden.

OVERSTAPPEN

Met de homowet is dat bezwaar eigenlijk van geen tel meer: je kan voortaan immers met iemand van hetzelfde geslacht getrouwd zijn. Een lesbische vrouw die eigenlijk een mannenlichaam heeft, maar dit pas beseft na haar of zijn huwelijk zou logischerwijs kunnen 'overstappen' van het hetero- naar het homohuwelijk. Toch is het onwaarschijnlijk dat dit toegelaten zal worden: het kan namelijk als een verrassing aankomen voor haar of zijn vrouw. Die dacht immers dat ze met een man trouwde, maar uiteindelijk is ze blijkbaar lesbisch geworden.

Homo's en lesbiennes mogen dan wel erg gelukkig zijn met de nieuwe wet, er zijn nog andere strijdpunten. Zo blijft het huwelijk alleen openstaan voor koppels, twee mensen dus. Zal de beweging voor polygame huwelijken binnenkort zijn stem verheffen? Alleen de toekomst zal het uitwijzen.

Laurens De Koster

(foto: archief)

HOLEBI'S EN GELOOF

Uit de analen van de Kerk

Op maatschappelijk vlak is er in de laatste decennia veel veranderd op het vlak van aanvaarding van holebi's en hun geaardheid. Het is voor veel ouders nog altijd geen eenvoudige opdracht om de geaardheid van hun kind te aanvaarden. Doorgaans kunnen holebi's na hun coming-out echter gewoon door het leven gaan net zoals hetero's dat doen. Minachting, discriminatie en andere gevolgen van homofobie zijn tegenwoordig nog slechts uitzonderingen. Binnen de Westerse geloofstradities ligt de situatie enigszins anders.

Holebi's schijnen gevoeliger te zijn voor geloof dan hetero's. Er zijn veel verklaringen voor gezocht. Misschien is de meest relevante nog dat veel holebi's met zichzelf, met hun geaardheid moeten worstelen en daardoor soms al heel vroeg met vragen naar zin geconfronteerd worden. Deze openheid voor geloof is echter in veel gevallen onlosmakelijk verbonden met een kritische houding ten aanzien van de "religieuze instituten", zowel van katholieke als protestantse origine. Verrassend zal dit waarschijnlijk niet echt zijn.

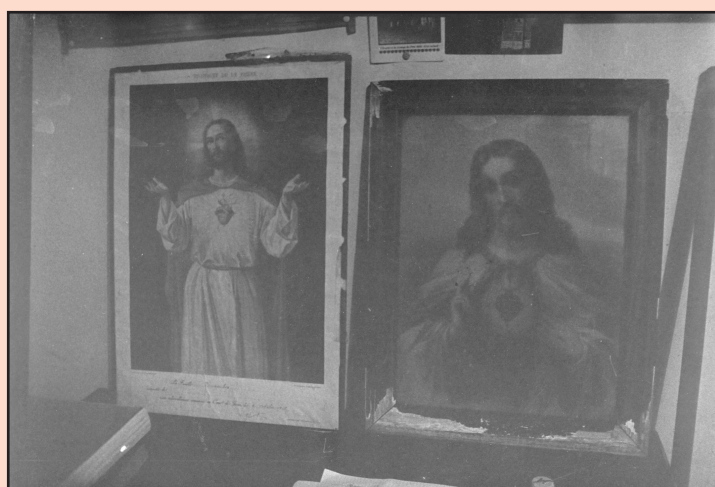
De katholieke Kerk is zeker geen voorbeeld van tolerantie als het over holebi-seksualiteit gaat. Men stelt heteroseksualiteit binnen het huwelijk voorop als de enige mogelijkheid om seksualiteit te beleven. Die seksualiteit moet

daarenboven openstaan voor de vruchtbaarheid. Alle andere seksuele activiteiten zijn ontegensprekelijk als "zondig" te bestempelen. Zo zijn hetero's die vóór het huwelijk met elkaar vrijen en zich beschermen met pil en condoom evenzeer verkeerd bezig als een holebi-koppel. Toch is er een nuance: die holebi's gaan heel uitdrukkelijk en bewust tegen de fundamentele ethische principes in, die van nature heteroseksueel zouden zijn. In het verleden is men in deze redenering zelfs zo ver gegaan dat men beweerde dat een verkrachting van een meisje door een jongen "minder zondig" was dan homoseksualiteit.

CELIBITAIR

De katholieke Kerk is tegen elke uitdrukking van holebi-seksualiteit. De holebi-geaardheid daarentegen vormt in het geheel geen probleem. Aangezien iedere mens een schepsel is van God, maakt de geaardheid daar ook deel van uit. Het is volgens de Kerk echter een uitdaging om niet op die gevoelens en driften in te gaan en — als men dat wenst — samen te leven als broers of zussen. Vanuit maatschappelijk perspectief is dit uiteraard een bedenkelijk standpunt.

Let wel: met "de katholieke Kerk" wordt het leergezag bedoeld. Uiteraard is de Kerk ruimer dan de beleidsorganen in Rome. De Kerk is misschien in de eerste plaats een universele gemeenschap van gelovigen. In de pastorale praktijk binnen de Belgische bisdommen en parochies en

binnen het katholieke verenigingsleven is doorgaans een vrij open houding gegroeid, geïnspireerd op de veranderingen die op maatschappelijk gebied zijn gebeurd. Net zoals de communie in de praktijk nagenoeg niet meer wordt geweigerd aan mensen die een echtscheiding achter de rug hebben, is dit ook het geval voor holebi's. In veel werkgroepen en verenigingen krijgen holebi's evenveel kansen als hetero's. Ze worden door priesters en pastores meestal niet als "anders" beschouwd maar gewoon als "mens".

Toch blijft altijd een schaduw merkbaar van de uitspraken van het leergezag en van eerder behoudsgezinde figuren in de pastorale praktijk die deze evolutie niet zo graag zien gebeuren. Er leeft soms een gevoel dat men op de rand van het mogelijke en het haalbare balanceert. Het patriarchaal spreken is nooit ver weg: mannelijke celibataire beleidsmensen hebben niet altijd de gevoeligheid en het inlevingsvermogen om holebi-seksualiteit juist in te schatten. Er is nog altijd een groot aandeel aan homofobie die men tracht te staven met Schriftteksten en ethische principes. Holebi-

gelovigen geven aan dat het heel zinvol zou zijn als zij intens betrokken zouden worden in de discussies die leven binnen de Kerk als instituut én als gemeenschap. Men zou dan bepaalde uitspraken en inzichten moeten afzwakken en aanpassen. Het beeld dat daaruit zou ontstaan zou veel genuanceerder zijn.

Ondanks de tegenstand die soms wordt ervaren, kiezen nogal wat holebi's om toch in die Kerk te stappen. De kansen die men er krijgt om zichzelf te ontplooiën, zijn groter dan men soms vermoedt vanuit het beeld dat de populaire media graag verspreiden. De mogelijkheden om met hetero's te praten over hun eigenheid, bieden kansen om de maatschappelijke integratie verder te zetten. Holebi's kunnen ook hun spiritualiteit ontwikkelen. Uiteindelijk is een kerkgemeenschap ook een biddende gemeenschap, en iedereen kan elkaar daarin ondersteunen. Soms is de situatie rooskleuriger dan men vermoedt.

Sven Vannecke

“Ik tast graag mensen in het kruis”

Vliegt de blauwvoet, storm op zee!. Het is misschien niet zo duidelijk, maar de Vlaamse Beweging is niet per se oubollig of rechts-radicaal. Meer zelfs, er zijn heel wat holebi's actief in de Vlaamse Beweging. Ze verenigen zich in de losse organisatie de 'Roze Leeuwen'. Stijn Paemelaere en Luk Bellens, twee van de oprichters, stonden ons te woord. Houzee!

Stijn Paemelaere: «We zijn eigenlijk geen organisatie. We hebben bijvoorbeeld geen voorzitter en organiseren nauwelijks activiteiten. Holebi-activiteiten laten we over aan verenigingen die daar beter toe in staat zijn, en hetzelfde geldt voor Vlaams-nationalistische acties. We zijn een forum en steunen vooral op onze website en onze nieuwsbrief. Net als *Vrijbouter!* zijn we een spreekbuis voor een minder bekende kant van de brede Vlaamse beweging.»

Luk Bellens: «Het is vooral de bedoeling een brug te slaan tussen twee 'bewegingen', we willen aantonen dat Vlaams en holebi zijn niet tegenstrijdig is. We willen aan zowel de holebibeweging als de Vlaamse Beweging het signaal geven dat beide verenigbaar zijn. Als je tien jaar geleden zou gezegd hebben dat we een forum zouden zijn dat veel dingen in beweging zet, zouden de meesten je gek verklaard hebben.»

Stijn: «Het aantal leden is uiteraard vrij beperkt. Zo'n tien tot twintig procent van de bevolking is holebi en voor de flaminganten geldt ongeveer hetzelfde percentage. Zo kom je snel aan een klein getal. We hebben vooral een aantal forumleden die op regelmatige basis meewerken, maar daarnaast zijn toch meer dan honderd mensen ingeschreven op onze nieuwsbrief.»

Luk: «De meesten medewerkers zijn de kaap van de dertig wel al voorbij, er zijn niet zo veel studenten bij de Roze Leeuwen. Toch zijn we bekend door sommigen denken. Toen we een tijdje geleden een link naar politics.be van onze site verwijderden, contacteerde men ons direct omdat hun site minder bezocht werd. We zijn al enkele keren geïnterviewd door de VRT en De Standaard, en door holebi-organisaties of -programma's.»

GEK

Veto: *Hoe worden jullie bekeken door andere holebibewegingen?*

Stijn: «Soms worden we raar bekeken: sommigen denken dat alle flaminganten rechts en holebi-onvriendelijk zijn. Voor een deel van de radicale vleugel — het Blok en Voorpost en zo — klopt dat ook wel.»

Luk: «Soms heb ik de indruk dat ze ons bij organisaties als Driekant als sympathieke gekken zien: 'die zijn zo Vlaams' (*lacht*)»

Stijn: «Gayvote.be heeft me al gevraagd opiniestukken te schrijven, zo gek ben ik dus niet (*lacht*). We worden toch wel serieus genomen hoor. De organisatie van Roze

Zaterdag heeft ook contact met ons opgenomen.»

Luk: «Zelfs het Algemeen Nederlands Zangverbond (organisatoren 'Vlaams Nationaal Zangfeest', ldr) kent ons tegenwoordig! Zo zie je maar dat we inderdaad doorgeefluik voor beide zijden zijn.»

Veto: *Hoe lang bestaan de Roze Leeuwen al?*

Stijn: «Het was aanvankelijk meer een begrip voor de holebi's binnen de Volksunie in de jaren '90. Met de gemeenteraadsverkiezingen van 2000 hebben we de Roze Leeuwen opnieuw leven ingeblazen als een werkgroep binnen de VU. Dat heeft toen niet zo lang geduurd, helaas (*lacht*).»

Veto: *Nu zijn jullie partijpolitiek ongebonden?*

Stijn: «De meesten hebben gekozen voor SPIRIT of de N-VA. Sommigen zijn actief bij een partij, maar het is geen thema. We wilden vooral het concept niet verloren laten gaan met het einde van de VU. Er zijn ook mensen uit verschillende andere partijen, zo hadden we zelfs een Blok-mandataris uit Evergem in onze rangen, die de partij wel heeft verlaten sinds Alexandra Colen protesteerde tegen de 'week van de

diversiteit'. Er is dus geen sprake van rivaliteit tussen verschillende partijen. Essentieel is de dialoog van verschillende, af en toe radicale meningen. Ik sta er nu eenmaal voor gekend mensen al eens in het kruis te tasten!»

BRANDJES

Veto: *Deze regering realiseerde het homohuwelijk maar was volgens sommigen niet zo Vlaams. Wat vinden jullie van paarsgroen?*

Stijn: «Om te beginnen vind ik het homohuwelijk nogal halfslachtig omdat het burgerlijk huwelijk wordt losgekoppeld van ouderschap en er dus twee soorten

huwelijk zijn: één voor hete-ro's en één voor holebi's.»

Luk: «Bovendien kan je enkel huwen met mensen uit een land waar het homo-huwelijk erkend is, België of Nederland. Wat het Vlaamse betreft: de CVP deed niks voor Vlaanderen toen ze regeerde. Nu blijkt dat het nog erger kan: deze regering was gewoon slecht voor Vlaanderen. Verder had ik de indruk dat de regering over de hele lijn steeds brandjes moest blussen en enkel een kortetermijnpolitiek voerde. Ik verwijs naar de huidige gevangenis-kwestie, die staat voor mij symbool voor het crisismanagement van deze regering. Kortom, als Roze Leeuw zeg ik: het homohuwelijk was goed, de rest slecht. Weg met paarsgroen (*lacht*).»

Veto: *Leven er bij de holebi's andere politieke verzuchtingen?*

Stijn: «Ik meen dat voor de meeste homo's de homothema's niet de belangrijkste zijn, maar wel de gewone thema's zoals werkgelegenheid en veiligheid. Sommigen kiezen voor een partij die bewust homovriendelijk is, andere niet. Feit is natuurlijk wel dat voor de VLD en de VU het homohuwelijk geen breekpunt was. Een homo-onvriendelijke partij als het Blok

zal uiteraard wel minder stemmen krijgen.»

Luk: «Het enige wat homo's gemeen hebben is hun geaardheid, verder is er in de holebi-beweging een waaier van meningen.»

Stijn: «Inderdaad. Sommigen hebben wel sympathie voor Resist (kartel-lijst AEL-PVDA, ldr), als een soort gezamenlijke strijd. Anderen hebben dan weer een afkeer van het homofobe conservatisme van Dyab Abou. De holebifederatie was aanvankelijk echt links, terwijl die nu pluralistischer is en er ook mensen uit liberale en Vlaams-nationale hoek deel van uitmaken.»

Luk: «Ook over adoptie voor homokoppels verschillen de meningen: dat is niet voor alle homo's een strijdpunt.»

SAAI

Veto: *Vinden jullie dat politici die holebi zijn zich vaker zo moeten profileren?*

Luk: «Het is wel goed als ze het doen, maar het is eigenlijk spijtig dat het nodig is. Maar ik vind zeker niet dat zulke politici enkel op dat thema moeten werken.»

Stijn: «Bij de N-VA bijvoorbeeld zijn er homofiele politici met heel veel capaciteiten. Als iemand van die mensen zou meelopen met Roze Zaterdag zou de media hem onmiddellijk in een vakje steken en bestempelen als 'die homopoliticus'. Elke politicus moet dan ook voor zichzelf uitmaken of hij zich zo kenbaar maakt. Anderzijds zijn er homo's waarvan ik liever heb dat ze zich niet kenbaar maken. Homo's die zich geacteerd extravagant manifesteren op Roze Zaterdag bijvoorbeeld. Daar word ik liever niet mee geassocieerd omdat ze niet bijdragen tot een evenwichtige én realistische beeldvorming over homo's. Op zo'n manifestaties is de beeldende pers natuurlijk ook gericht op sensatie.»

Luk: «Ik was blij toen ik een tijdje geleden een interview las met een Waalse procureur die homo bleek te zijn. De titel van het stuk was 'Saaie homo's bestaan ook'.»

Stijn: «Natuurlijk bestaan er saai homo's, kijk maar naar ons! (*lacht*).»

Lieven De Rouck

HOLEBI'S EN GELD

Het Roze Monopolie

De affiches met twee kussende jongens of meisjes op een blauwe achtergrond zijn een vertrouwd beeld geworden. Ze kondigen stevast de holebifuiven aan. Wat weinigen weten is dat achter deze affiches een hele organisatie zit, die het Leuvense holebimilieu domineert. Dit artikel wil een blik in deze boezem werpen.

De Leuvense holebiscène is een opeenstapeling van verschillende organisaties en vzw's, die al dan niet rechtstreeks met elkaar verbonden zijn. De bekendste holebigroepen zijn de jongerengroep *8of* en voor de iets oudere holebi's, Driekant. Deze twee groepen maken samen de vzw Roze Drempel uit. De bekende blauwe affiches zijn hun realisatie. De organisatie werd opgericht in 1988 met tot doel ontmoetingskansen creëren voor holebi's. In de voorbije vijftien jaar heeft deze beweging veel gerealiseerd voor de Leuvense homo's en lesbiennes.

De zetel van vzw Roze Drempel werd in 1999 overgebracht naar de Diestestraat

245 te Leuven. Dat op dit adres het themacafé Couperus & Cocteau (C&C) gevestigd is, valt onmiddellijk op. Een snelle blik op het Belgisch Staatsblad geeft ons verrassende informatie: in dit huis is nog een andere vzw gevestigd, één van de in 1983 afgestudeerde rechtenstudent Filip Heveraet, met name L'heure Exquise. Naast het organiseren van fuiven is deze vzw ook verantwoordelijk voor de uitbating van de C&C.

KATER

Tweewekelijks kan de Leuvense holebi naar de Lido trekken waar deze twee vzw's afwisselend een fuif geven. Van andere organisaties is nauwelijks sprake, er bestaat als het ware een monopolie op de Lido. De Lesbiënewerking heeft sinds een tweetal jaar hun place-to-be verplaatst van de Blauwe Kater naar de Waaberg. Andere initiatieven komen moeilijk van de grond en moeten opboksen tegen deze zware concurrentie. Het aantal alternatieve fuiven, met andere woorden niet Diestestraat gebonden, bedragen jaarlijks nooit meer dan vijftal. Andere initiatieven,

zoals er aanstaande woensdag één plaatsvindt in de Albatros, gaan dan ook nooit door in de Lido.

Een monopolie op de Leuvense holebifuiven is op zich geen probleem, maar kan wel leiden tot misbruik van de situatie. Wanneer een student naar een fuif in Leuven wil, betaalt hij gemiddeld tussen de 2,5 en 4 euro inkom. Aan de deur in de Lido betaal je om het paradijs binnen te treden meestal vijf euro. Wat dan ook betekent dat vzw's als de Roze Drempel hier een aardige stuiver aan overhouden. Deze roze organisatie staat blijkbaar niet stil bij eventuele financiële drempels die deze hoge toelatingsprijs kan opwerpen.

Je kan natuurlijk wel korting krijgen door je lid te maken van *8of* of Driekant. Dan kan je ook deelnemen aan de verschillende activiteiten van vzw de Roze Drempel. Hier doet deze organisatie dan ook goed werk. Het staat iedereen uiteraard vrij om al dan niet samen te komen rond het centrale thema 'geaardheid'. Een deel van het fuifgeld wordt dus gebruikt om de organisatie te laten draaien. Maar dan nog blijft deze hele actie goed geld opleveren wanneer we hun jaarverslag inkijken. Roze

Drempel krijgt jaarlijks subsidies van stad Leuven en de Leuvense Overkoepelende Kring Organisatie (LOKO). Deze laatste gaf hen via de Financiële Controle Commissie vorig jaar meer dan duizend euro subsidies. Als je weet dat deze vereniging zonder winstoogmerk vorig jaar een overschot boekte van 4 952 euro en een reserve heeft van 44 856 euro, dan kan je zeggen dat deze goed boert.

Naar analogie met Roze Drempel kan het zijn dat L'Heure Exquise ook een aardige stuiver overhoudt. Samen met de uitbating van het café zal ook deze vzw het zeker niet slecht doen. Precieze cijfers ontbreken weliswaar.

Tot slot kunnen we zeggen dat de situatie voor de Leuvense holebiorganisaties er dan ook rooskleurig uitziet, zowel qua leden als het financiële aspect. De organisatie heeft een monopolie verworven en maakt er duidelijk gebruik van. De vraag is dan ook wanneer ze naar de beurs trekken of een agressief overnamebod doen op de rivaal Key West.

Jeroen Vandromme

De laatste maand is ingezed

De kalender van het STUK en het inwonende Cinema Zed is gelijkgeschakeld met het academiejaar, en dat betekent dat het kunstencentrum in de Naamsestraat einde mei haar deuren sluit. In juni zijn er weliswaar nog de populaire terrasfilms, maar wie graag zelf grasduint in de reguliere programmatie, moet deze maand voor de laatste maal zijn slag slaan.

De hele maand staat in het teken van Japanse mangafilms: gewelddadige science-fictionanimatie in een erg typische tekenstijl. De vier films die worden vertoond, zijn niet in de commerciële zalen geraakt. **Ghost in the Shell**, een film uit 1995, stond wel al op het programma van de Brusselse tempel van de alternatieve film, Cinema Nova. Meteen werden vergelijkingen gemaakt met het inhoudelijk gelijkaardige **The Matrix**. Met **Akira** (1988) en **Legend of the Overfiend** (1989) worden in de tweede en derde week van mei twee rasechte 'oer-manga's' opgediend: beiden klassiekers in het cultgenre, de tweede nog demonischer en agressiever dan de eerste. Met **Cowboy Bebop: the Movie**, een Belgische avant-première, besluit Zed deze reeks Japanimaties.

De vier recente releases mikken dan weer op de meer modale toeschouwer. De meest opvallende film is **Insomnia**: Al Pacino en Robin Williams in de hoofdrollen, Christopher Nolan (van **Memento**) op de regiestoel en een schoendoos goede kritieken die bij de release eerder dit jaar verzameld werden, maken van deze klassieke politiethriller de mogelijke publiekstrekker deze maand. **Punch-Drunk Love** is daarentegen een zwaar overschatten komedie van de verlegen filmmaker Paul Thomas Anderson (die eerder ook **Boogie Nights** en **Magnolia** maakte). Een prijs voor de beste regie op het vorige festival in Cannes ten spijt, gaat deze film

ten onder aan een geforceerd gevoel voor humor en een dwingende enscenering. Dan zit **All Or Nothing**, een intens geacteerd sociaal drama van Mike Leigh, weer beter. De meest gedraaide film deze maand is echter **Dog Days**, een Oostenrijkse schandaalfilm die pas werd gereleased maar in Leuven enkel door Zed wordt vertoond.

VIRIEL

In samenwerking met het departement communicatiewetenschappen worden ook de volgende weken enkele onmisbare klassiekers vertoond — letterlijk verplicht voer voor de studenten filmgeschiedenis trouwens. De eerste week kan je gaan kijken naar **Les 400 coups** van François Truffaut. Die film betekende, samen met **A bout de souffle** van Godard, het begin van een van de meest merkwaardige oplevingen van de Franse cinema: de Nouvelle Vague. Het enorme succes van deze twee films, die waren opgenomen met een zeer klein budget en vooral de cinema zelf als onderwerp hebben, hadden een stortvloed aan minder geslaagde producties als gevolg, zodat de voorheen opgetogen studio's de geldkraan helemaal dichtdraaiden. In 1964, nauwelijks vijf jaar na de release van **Les 400 coups**, was de stroming al dood en begraven.

Wie niet genoeg kan krijgen van de parels van onze filmgeschiedenis, kan ook naar het iets minder serieuze **History Lessons** trekken, een hilarische collage van stukjes film uit vervlogen decennia, waarin de lesbische vrouw centraal staat. Voor de viriel gerichte toeschouwers is **This Is Spinal Tap** dan weer interessanter: deze persiflage op de muziekdocumentaire volgt een groepje gitaargoden annex losers - herinner je de leuke Studio Brussel-reclamespotjes.

Jeroen Versteete

Alle info op www.cinemazed.be

Artforum maakt muziek

Het einde van het academiejaar in zicht? In de Molens van Orshoven kunnen ze niet meer wachten: ter ere van een geslaagd seizoen viert de Kunstenorganisatie Artforum feest op zondag 4 mei. Voor één keer werd er niet gepiekerd over een originele naam, en werd het festival gedoopt als **Festival 1**.

BLAZERS

De trots is niet helemaal onterecht. Met workshops en cursussen in scholen, jeugdinstellingen, culturele centra en openbare bibliotheken werden dit jaar duizenden kinderen en jongeren bereikt. Het dans- en theaterproject **fABULEUS**, het speerpunt van de organisatie, speelde meer dan 80 opvoeringen van enkele erg geslaagde producties zoals **Yvonne, prinses van Bourgondië** en **Eros Flux**, een dansvoorstelling van Randi De Vlieghe die vorige week in première ging en volgend jaar nog uitgebreid zal toeren. Bovendien startte Artforum ook enkele nieuwe initiatieven op. Zo is KALC een installatie- en beeldende kunstproject, en nam Buscemi-trompettist Sam Versweyveld een twintigtal jonge blazers onder zijn hoede voor **Me So Horny**.

KOGELS

Ook de erkenning van buitenaf neemt toe. Subsidies van de Vlaamse Gemeenschap gingen de lucht in en vorige zaterdag scoorde **fABULEUS** met een collagevoorstelling op het Antwerpse theaterfestival Tweetakt. Het gezelschap won de 1000 Watt-Lichtpuntprijs.

Genoeg reden dus om een rits lekkere groepjes uit te nodigen. Voor jonge Leuvense folk en pop kan je vanaf halfvijf terecht op de binnenplaats van de kunstencentrum aan de Vaart. Om negen uur schiet de zevenmansformatie **Homecooked Flava** met trompetten en drumstokken kogels naar je voeten, en publiekstrekker Danny Mommens (van **Vive la Fête**) mixt als DJ Frigedaire de rest van de avond aan elkaar.

Jeroen Versteete

Tickets kosten 2,5 euro. De Molens van Orshoven vind je aan de Leuvense Vaartkom, in de Stapelhuisstraat 13d, 3000 Leuven, achter het Jet-benzinestation. Meer info over Artforum op www.fabuleus.be.

ZED CINEMA

PROVINCIE VLAAMS-BRABANT Leuven, Ecuweiland, springlevend.

PROGRAMMA VAN 30 APRIL T.E.M. 6 MEI 2003

ZED PARTY!

WOENSDAG 30 APRIL

20u LES QUATRE CENTS COUPS
22u30 INSOMNIA

DONDERDAG 1 MEI

20u THIS IS SPINAL TAP
22u30 GHOST IN THE SHELL
VANAF 22u: ZED PARTY!

VRIJDAG 2 MEI

20u INSOMNIA
22u30 THIS IS SPINAL TAP

ZATERDAG 3 MEI

20u THIS IS SPINAL TAP
22u30 INSOMNIA

ZONDAG 4 MEI

20u HISTORY LESSONS
22u30 LES QUATRE CENTS COUPS

MAANDAG 5 MEI

20u LES QUATRE CENTS COUPS
22u30 GHOST IN THE SHELL

DINSDAG 6 MEI

20u INSOMNIA
22u30 THIS IS SPINAL TAP

les quatre cents coups

THIS IS SPINAL TAP

Rob Reiner / VS / 1984-2000 / 1u22min / Met : Rob Reiner, R.J. Parnell, David Koff, Tony Hendra, Michael McKean, e.a. ...

Deze hilarische persiflage op de 'rockumentary' - een achter-de-schermen-documentaire over een rondtoerende popgroep - is het regiedebuut van Rob Reiner. In "This Is Spinal Tap" speelt hij een documentairemaker die de fictieve hardrockband Spinal Tap ('ruggenmergpunctie') volgt. Gaandeweg de tour ontmaskert hij de hardrockers als complete losers... Deze film werd onlangs heruitgebracht in Nederland. ZED haalt deze nieuwe copie naar België voor 4 exclusieve vertoningen. "First of all, let's just clarify something: "This Is Spinal Tap" is the funniest film ever made." (BBC). "Every scene is a classic." (Empire Magazine).

INSOMNIA

Christopher Nolan / VS / 2002 / 1u 58min / Met: Al Pacino, Robin Williams, Hilary Swank, e.a.

Will Dormer en Hap speuren naar de hoofdverdachte van een moord, de schrijver Walter Finch. Tijdens een zenuwslopende surveillance-opdracht op een rotsachtig, in nevel gehuld strand, slaagt Finch er dankzij de mist in te ontkomen aan de greep van Dormer. Tijdens de ontsnapping weerklinken schoten en Hap wordt gedood. Gedurende zijn gevecht met zijn schuldgevoel en de wroeging over de dood van zijn partner, wordt Dormer door de briljante en boosaardige Finch meegesleurd in een kat-en-muisspelletje... Van de regisseur van "Memento".

HISTORY LESSONS

Barbara Hammer / VS / 2000 / 1u 06 min / Geen ondertiteling

BUITEN CATEGORIE Teruggewonden beelden uit de oude doos worden herschikt en herplakt in dit filmisch foto-album van verloren lesbische verhalen, daterend van 1896 (begin van de cinema) tot en met Stonewall. De kijk van de 61-jarige Barbara Hammer is een ironisch, situationistische, radicaal in vorm en inhoud, bovenal gemeend gemeen grappig en slaat, zoals haar achternaam doet vermoeden, spijkers met koppen.

JAPANIMETION

GHOST IN THE SHELL

Mamoru Oshii / Japan / 1995 / 1u 22min

Het jaar 2025. Het Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft de ideale topagent, de 'Puppet Master' gemaakt. Deze is niet menselijk, heeft geen lichaam en kan zichzelf verplaatsen via het net. Wanneer hij besluit om zichzelf een fysisch lichaam te geven, voelt het Ministerie zich bedreigd. Daarom schakelt het de hulp in van Section 9, een geheime organisatie die voor de overheid klusjes moet opknappen....

HET FAVORIETE BOEK VAN ... DECAAN DECLERCK

"Onvoorstelbare stank"

Eén van de vervelende dingen van het leven is dat men duizenden boeken lezen moet, enkel om te ontdekken dat men ze niet had hoeven te lezen. Om u hiervoor te behoeden peilt Veto elke week naar een gouden tip van één van de vele erudiete mannen en vrouwen die onze Alma Mater rijk is. Welk boek maakte op hem of haar een verpletterende indruk of veranderde zelfs zijn of haar leven? Deze week is het de beurt aan Paul Declerck, decaan Farmaceutische Wetenschappen.

(dv)

Paul Declerck: «Veel tijd om boeken te lezen zit er niet in. Tijd om 'boekbesprekingen' te schrijven nog minder, maar voor de studenten -- en hun blad -- dient een prof alles te doen. Het 'beste' boek -- van de zeven die ik de voorbije vijf jaar gelezen heb -- is zonder twijfel *Het Parfum, de geschiedenis van een moordenaar* van Patrick Süskind. Het verhaal speelt zich af in de achttiende eeuw in de grootstad Parijs waar, zoals in de meeste steden toen, een vreselijk onvoorstelbare stank heerste. De auteur begint met een gedetailleerde beschrijving van deze stank en zijn oorsprong in al zijn mogelijke variaties, zodanig dat de lezer de onweerstaanbare noodzaak voelt om ramen en deuren open te zetten ten einde frisse lucht te happen.»

«Het verhaal zelf beschrijft de levensweg en obsessie van een bastaardkind, Jean-Baptiste Grenouille, die gekenmerkt wordt door de volledige afwezigheid van een lichaamsgeur. Hij bezit echter wel een bovennatuurlijke reukzin en het vermo-

gen om alle geuren te herkennen en in de meest complexe mengsels te onderscheiden. Zijn obsessie voor geuren gaat zo ver dat hij mensen bij wie hij speciale geuren ontdekt vermoordt om deze geuren aan hen te onttrekken en er parfums mee te maken die de basisgeur van mensen imiteert. Naast het feit dat het boek vlot leest en de intrige op zijn minst origineel te noemen is vinden we er misschien ook wel een maatschappelijke boodschap in. Men voelt zich al te dikwijls ongelukkig door datgene wat men niet heeft en sommigen durven wel eens over lijken gaan — letterlijk of figuurlijk — om deze zogenaamde tekorten toch te

bemachtigen. Ik ruik (!) dat u nu denkt dat dit misschien ook zo zou kunnen zijn onder de collega-professoren. Hoe durft u, niets is minder waar uiteraard! Of dit ook zo is onder de studenten weet ik echter niet.»

studio brussel msn DeMorgen CINEMA ZED (STUK) NAAMSESTRAAT 96 3000 LEUVEN

Jezus op MTV

De voorbije weken zochten we wat jongeren beweegt op religievlak. Anton van Harskamp is van protestantse huize en werkt aan een studiecetrum voor de verhouding tussen wetenschap, samenleving en religie in Amsterdam. We vroegen hem naar zijn bevindingen.

Veto: Uit onderzoek in Nederland blijkt dat het aantal kerkgangers nog steeds blijft dalen en dat de minderheid van jongeren die blijven, fundamentaliseren. Vindt u dat verontrustend?

Anton van Harskamp: «Ik baseer me op cijfers van een sociaal-cultureel planbureau uit Nederland, en die consulteren jaar in jaar uit de kerkverlating. Voor de jongeren die in de kerken overblijven, gebruiken ze het woord 'fundamentaliseren'. Dat vind ik een beetje een zwaar woord. Ik gebruik liever, in religieus en theologisch opzicht — maar ook in politiek opzicht — striktere woorden, zoals 'conservatief'. Maar dat zijn dus alleen de jongeren die in de kerk blijven. Nou, als u dan aan mij vraagt: vind je dat verontrustend, dan moet ik zeggen, voor zover ik nog theoloog ben en dus ook een betrokkenheid bij de kerk voel, vind ik dat een verontrustende zaak. Dat wel ja. Maar als socioloog kan ik het alleen vaststellen.»

VERLANGEN

Veto: Waar liggen volgens u de oorzaken van zo'n evolutie?

Van Harskamp: «Dat is heel moeilijk te achterhalen. De centrale vraag waar ik eigenlijk door gegrepen ben, is dat je de kerkverlating echt ziet. Voor wat betreft de christelijke religie, zie je ook dat zowel de kennis als de afhankelijkheid aan het christendom, aan het christelijk geloof, overall afneemt. Ook zie je mensen die vooral randkerkelijk zijn. Aan de andere kant zie je, buiten de kerken vooral, maar gek genoeg ook binnen de kerken, een nieuw soort verlangen naar religiositeit. Hoe dat zou komen, dat heeft te maken met wat ik dan individualisering noem.»

Veto: Die veranderde maatschappelijke context is volgens u oorzaak voor de leegloop van de kerken?

Van Harskamp: «Voor mij is individualisering enerzijds een duiding — geen oorzaak — van het afnemend succes van de kerken, maar anderzijds geeft individualisering gek genoeg tegelijkertijd ook een duiding aan een toenemend religieus verlangen. Hierbij komt dat de boodschap van de kerken zoals die gebracht wordt, een boodschap is die nog steeds gepresenteerd wordt in de toon van een kerk die in zekere zin de drager is van de waarheid op religieus gebied. Een van de dingen die individualisering inhoudt, is dat mensen noodzakelijkerwijs zijn gedwongen om zich af te vragen: wat voel ik zelf bij een boodschap die op me afkomt. Het is ook zo dat het goddelijke in allerlei — voor zover dat op mensen afkomt — in de eerste plaats ervaring wordt in het bestaan van mensen zelf, in hun emoties, in hun gevoelens, maar ook in hun wil en in hun denken. De innerlijke ruimte van een individu is de plaats waar openbaring zich afspeelt. Terwijl de boodschap van de kerk toch nog altijd is — en met recht hoor — dat die openbaring in eerste instantie van buiten jou komt.»

GEZAG

«Individualisering is de grondoorzaak die aan de ene kant verklaart dat de aantrekkingskracht van de kerk op jongeren afneemt. Anderzijds zorgt die individualisering er ook voor dat mensen onder heel grote spanning komen te staan omdat ze zelf alles moeten beslissen. Zij zijn zelf de enige bron van gezag. Omdat jongeren met allerlei problemen over zichzelf geconfronteerd worden — hoe hou je je staande — leidt dit

daarna weer tot een zeker verlangen naar religiositeit die je als het ware teruggeeft aan jezelf. De Kerk is er tot nu toe nog niet in geslaagd om op dit verlangen aan te sluiten.»

Veto: Probeer de kerk niet op een of andere manier, in onder andere een verfrissende nieuwe taal, jongeren aan te spreken?

Van Harskamp: «Ik kan er nauwelijks een goed antwoord op geven. Ik zie voortdurend in de lokale Nederlandse kerken, zowel in de protestantse als in de katholieke kerk, allerlei pogingen om er wat aan te doen. Een voorbeeld is het verdisconteren, dat mensen zich eerder als zoekers dan als mensen met zekerheden op religieus gebied ervaren. Op lokaal vlak is ook het besef van dat probleem heel groot. Dat is aan de ene kant het geval.

vragen van religie, met vragen zoals 'waar komt het kwaad vandaan?'. Ze hebben ook geen afkeer van Jezus. De Jezus-figuur en de lijdende Jezus aan het kruis of toespelingen hierop, komt verrassend vaak voor in clips enzo, maar niet in negatieve zin. De priester of de predikant die daar wat over beweert in de kerk komt wel in negatieve zin in beeld. Het is heel dubbelzinnig. Grote religieuze interesse, maar nog steeds een behoorlijk grote afkeer van de kerk.»

POPULAIR

Veto: Stel dat u adviseur was van de kardinaal van België, welke strategie zou u hem dan aanraden?

Van Harskamp: «Ik heb ook geen kant-

zeker in het verleden althans — ook van huiver, maar ook van lichamelijk aangedaan worden. Dat is in de kerken al twee eeuwen weg. Er is wel onder sommige sociologen gedacht dat dat één van de redenen is waarom kerken leeglopen. Onze kerken zijn toch tamelijk saai wat dat betreft.»

Veto: Hoe sta je zelf tegenover nieuwe religieuze stromingen en welke zie je er?

Van Harskamp: «Kijk, eerst wat betreft die omvang. Voor de stad Nijmegen is daar een onderzoek naar gedaan. En dan komt men tot de ontdekking dat in zo'n stad als Nijmegen, met zo'n honderd duizend inwoners, dat er enkele honderden mensen zijn die ook organisatorisch gebonden zijn aan new-age-centra of aan new-age-groepen. Kwantitatief is dat aantal verwaarloosbaar, zeker vergeleken bij wat de kerken nog steeds aan aantallen hebben. Dus dat is één kant. De andere kant is dat er toch veel aanwijzingen zijn dat in de vervlakte vorm, New age toch gewonnen heeft, omdat er zoveel gedachten zijn die uit die wereld gekomen zijn en die kerkmensen en mensen buiten de kerk in brede zin aanspreken. Ik noem maar wat: dat God een kracht is, een energie en geen persoon.»

GEWOON

Veto: Is daar bezwaar tegen dat binnen de gevestigde godsdienst, binnen kerken dus, die taal van de New age binnensijpelt?

Van Harskamp: «Ik zie wel een aantal bezwaren. In de eerste plaats is in het christelijk denken heel vaak aandacht besteed aan hermeneutiek. Zeg maar gewoon het besef dat de werkelijkheid naar je toekomt en dat je die werkelijkheid uitlegt op een manier die overeenkomt met je opvoeding, met je achtergrond. Er zit altijd als het ware iets tussen de werkelijkheid — of het nou de werkelijkheid van de bijbel, of van de kerk, of van de gewone wereld is, dat doet er niet toe — er zit altijd iets tussen, tussen jezelf en die werkelijkheid. Er wordt altijd een interpretatie tussen gelegd. Dat is globaal gezien het inzicht van de hermeneutiek. Ik heb heel sterk het gevoel dat in het nieuwe tijd denken er een heel sterke neiging is om te zoeken naar onmiddellijke ervaringen. En zoiets als dat hermeneutisch inzicht ontbreekt daarbij. De vrijheid van mensen om uit te leggen, te interpreteren, hoewel ze zeggen dat die heel groot is, is er in feite niet. Dat lijkt heel ingewikkeld Maar dat komt omdat er een neiging is naar het onmiddellijk contact met het religieuze. Dat is één van de dingen. Een ander ding waar ik bezwaar heb, is de visie op het kwaad van het New age denken.»

GEZIEN

Veto: New age denkt het kwaad weg?

Van Harskamp: «Het wordt voor een stuk weggedacht, als een illusie gezien. Of het wordt gezien als iets wat toch uiteindelijk bijdraagt tot persoonlijke ontwikkeling. Dat is ongetwijfeld vaak waar hoor.»

«De diepte van het nadenken zoals in de christelijke traditie over het kwaad bestaat, dat zie je niet in New age. En dat onmiddellijke contact met het goddelijke, of het nu energie of een kracht is, dat vind ik heel erg bedenkelijk. In de christelijke traditie is het toch een gegeven dat het onmiddellijk ondergaan van het goddelijke, de onmiddellijke ervaring van het goddelijke niet tot de mogelijkheden van de mens behoorde. Een mens is mens en dat vind ik op zich iets heel indrukwekkends en daarom betreur ik ook die opkomst van New-Age-achtige denkbeelden ook in de kerk.»

Karolien Helsen

(foto archief)

Aan de andere kant spelen er tenminste twee processen een rol.»

«In de eerste plaats het imago van de kerk. Wanneer de kerk in het publiek naar buiten komt — zeker in Nederland is dat zo — dan komen de bisschoppen naar voren die namens de kerk spreken en die nog steeds dat oude model naar voren brengen: het model van de waarheid die in het evangelie en de leer van de kerk voorgegeven is.»

AFFECTIE

«Het andere is dat die individualisering van oudsher een heel sterk anti-institutionele, dus antikerkelijke affectie met zich heeft meegebracht. Zeker in Nederland en de Verenigde Staten is dat onder jongeren heel sterk. Die willen wel met religiositeit bezig zijn, maar dan vanuit hun individueel verlangen en niet vanuit een instituut.»

Veto: Is er onderzoek gebeurd naar een mogelijk religieuze revival bij jongeren?

Van Harskamp: «Onder andere een Amerikaanse katholieke priester heeft veel onderzoek gedaan naar *Generation X*, veel jongeren en clips bestudeerd, veel MTV bekeken. Volgens hem zie je toch veel aanduidingen dat jongeren bezig zijn met de

en-klare oplossing, absoluut niet. Ik zou zeggen: bestudeer heel goed de religieuze situatie, zie vooral in in wat voor vreemde situatie je zit. Er is onder jongeren een enorme belangstelling voor dingen die met religiositeit te maken hebben, en dat kan echt de religieuze kant op gaan, maar ook de magische kant, telepathie enz. Die zijn ontzettend populair. Maar op een of andere manier zien de kerken geen kans om daar een soort schifting aan te brengen, om als het ware een zeker authentiek verlangen naar het Andere en naar het verstaan van hun eigen werkelijkheid erin te voorzien. Kerken hebben soms de neiging om er veroordelend over te spreken.»

WIND

«Een ander punt is, bij een aantal jongeren zie je dat er een enorme behoefte bestaat aan de verbinding tussen religie en lichamelijkheid. In Nederland nog niet zo heel sterk, in Engeland wel, en de Verenigde Staten ook, zoiets als meer charismatisch christendom, waar er wordt in gelachen. Dat heeft wel veel meer de wind mee. Maar je kunt daar, als buitenstaander, zeker begrip voor hebben. Want ja, religie heeft meer —

Bekers binnen bereik

Voor studenten die dit jaar niet enkel op de klassieke domeinen van aula en bureau succes nastreven, is het woensdag de dag van de waarheid. Dan krijgen ze de kans hun sportjaar te bekronen met winst in één van de interfacultaire bekercompetities.

De lange en bochtige weg naar de finale begon in november. Toen moesten voetballers op bevroren of stukgeregende velden aan de slag en basketters en volleyballers in kille, ongeïnteresseerde sporthallen. Nu mogen ze in een fris lenteweertje en aangemoedigd door horden supporters voor de ogen van heel Leuven uitmaken wie de beste is in elke discipline.

De finalisten konden eind maart al eens de vorm peilen tijdens het internationaal sporttornooi LISST. Daar lieten de Leuvense

ploegen een erg degelijke indruk na, met overwinningen voor LBK in de herenvolleybalcompetitie en het damesbasket. De jongens van VTK gingen in het voetbal met de titel lopen.

STRAFSCHOPPEN

De burgies zullen dus met vertrouwen uitkijken naar de voetbalfinale, waarin ze Medica treffen. Toch verliep de weg naar de eindstrijd niet zo vlot. VTK moest in de eerste ronde buigen voor Farma en Romania en behaalde slechts nipt de derde plaats, die recht gaf op kwalificatie voor de volgende ronde. Daarna liep het wat vlotter. In de halve finale raakte de ploeg na strafschoppen voorbij Apollon. Medica ondervond op zijn weg naar de finale weinig tegenstand. In de halve finale werd het een droge 4-0 tegen het Pauscollege, van wie in

de eerste ronde nog verloren werd.

In het damesvoetbal gaat de strijd tussen Apollon en Psychologie. Beide teams lieten de tegenstand uit de Letteren-

hoek, respectievelijk Romania en Germania, vlot achter zich en maken zich nu op voor een spannende wedstrijd. In de eerste ronde eindigde de ontmoeting op een gelijkspel.

In het minivoetbal konden de jongens van het sportkot wel doorstoten naar de finale. Ploegen als Klio en Historia werden vlot afgetroefd. Ook de andere finalist Ekonomika plaatste zich erg makkelijk. In de halve finale tegen Alfa realiseerden de economen een mooie nettowinst, want het werd maar liefst 10-1.

PLEZIER

Bij de dames ontmoeten Pedagogie en LBK elkaar voor de tweede keer in de competitie. De meisjes van de landbouwkring zullen met plezier terugdenken aan hun vlotte overwinning in de eerste confrontatie. Toen werden de

vrouwelijke pedagogen met 6-2 ingeblikt.

De meisjes van LBK mogen in de finale van het basketbal bewijzen dat ze de overwinning op het LISST niet gestolen hebben. Tegenstander Medica kon toen, net als de verzamelde tegenstand uit alle hoeken van Europa, niets beginnen tegen de LBK-overmacht. Woensdag krijgen ze dus een herkansing. De geneeskundestudenten hebben trouwens aardig hun best gedaan dit jaar, want met drie teams in de IFB-finales zijn ze het best vertegenwoordigd.

GEWAAGD

VRG en Pauscollege zijn de finalisten bij de mannen. Op het LISST bleek dat beide teams sterk aan mekaar gewaagd zijn, want in de twee onderlinge wedstrijden trokken ze elk één keer aan het langste eind.

In het volleybal tenslotte krijgen we een leuke affiche bij de mannen: Groep T en VTK, die er in de 24-urenloop steeds een scherpe prestigestrijd van maken, proberen de weg van de rivaal naar IFB-succes af te blokken. Opvallend is dat LISST-winnaar LBK de IFB-finale niet haalde. VTK wipte hen al in de halve finale. In de damesfinale staat Medica tegenover LLK.

Bert Depoortere

AFRIKA

FILMFESTIVAL

LEUVEN

25 APRIL - 10 MEI

www.afrikafilmfestival.be

info 016 35 98 76

Fatou N'Diaye - foto © Nathalie Mazza

de kringwinkel

Breng een bezoek aan De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT: IJzerenmolenstraat 10-12 te Heverlee

Op di – vr	10 – 18 u
zat	10 – 17 u
zon – ma	gesloten

Tel. 016 65 29 57
Web www.spit.be

Woensdag eerste Bike&Run

Sportliefhebbers in Leuven komen woensdag uitgebreid aan hun trekken. Er is niet alleen de IFB-finaledag, maar ook de eerste editie van Bike&Run. Dat is een gezamenlijk initiatief van de K.U.Leuven en de Universit  de Louvain (UCL) uit Louvain-la-Neuve. Bike&Run wil de twee universiteiten symbolisch verbinden door middel van lopende en fietsende koppels. Het initiatief staat open voor studenten, profen en sympathisanten. Deelnemers betalen vijf euro en worden na afloop netjes met de bus naar huis gebracht. Ook voor het transport van de fietsen wordt gezorgd. De organisatoren beloven een schitterend parcours, deelnemers moeten enkel zorgen voor een eerlijke beurtrol voor het gebruik van de fiets. Geharde lopers kunnen ook het hele parcours lopend afleggen en betalen dan drie euro. Alle info vind je op de K.U.Leuven-website.

(bd)

www.kuleuven.ac.be/sport

COLOFON

Veto
 's-Meiersstraat 5
 3000 Leuven
 Tel 016/22.44.38
 Fax 016/22.01.03
 e-mail: veto@veto.be

Jaargang 29
 Nummer 23
 28 april 2003

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Verantwoordelijke uitgever:
 David Adriaen

Hoofdredacteur:
 Thomas Leys

Redactiesecretaris:
 David Adriaen

Medewerkers:
 David Adriaen, Joris Beckers, Ben Deboeck, Laurens De Koster, Bert Depoortere, Lieven De Rouck, Dries De Smet, Thomas Leys, Annick Lories, Els Silvrants, Dieter Vandembroucke, Sven Vannecke, Jeroen Vandromme, Tijn Vereenoghe, Hanne Vermeiren, Jeroen Versteede.

DTP:
 David Adriaen, Laurens De Koster

Eindredactie:
 David Adriaen

Internet:
<http://www.veto.be>

Nieuwsgroep:
kotnet.veto

Reclame:
 Alfaset cvba - Leen Cuyppers
alfaset@chello.be - 016/22.04.66

Drukkerij:
 Kempenland (Herentals)
 Oplage:
 9000 exemplaren

ISSN-nummer:
 0773-5162

Abonnementen
 Binnenland: 10 euro
 Buitenland: 25 euro
 Overschrijven op rekeningnummer:
 001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdag-namiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, layout, Internet,...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

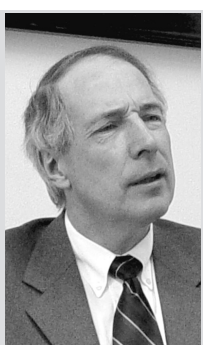
Veto geeft drie keer vijf duotickets weg voor de optredens van Het DEPOT in de Blauwe Kater:

THOU op dinsdag 6 mei
 MINTZKOV LUNA op dinsdag 13 mei

Mail naar depot@veto.be

Marleen VANDERPOORTEN
 Vlaams minister van Onderwijs

André OOSTERLINCK
 Rector K.U.Leuven

Andreas DE LEENHEER
 Rector UGent

Joris ROOS
 Voorzitter Vlaamse Vereniging van Studenten

DEBAT: "Welke toekomst voor het hoger onderwijs in Vlaanderen?"

Moderator: Thomas Leys (Veto)

Dinsdag 29 april 2003 om 20u
 Grote Aula MTC

Toegang gratis - Drankje achteraf

Een organisatie van LOKO-Kringraad

Activiteiten melden

Enkel via
agenda@veto.be

Veto bij je thuis?

Neem een abonnement:
 voor 10 euro wekelijks

in je bus.

001-0959719-77

www.veto.be

Veto te snel uitgelezen?
 Discussieer verder op onze eigen nieuwsgroep:
kotnet.veto

AGENDA & AD VALVAS

DINSDAG

20.00 u DEBAT "Welke toekomst voor het hoger onderwijs in Vlaanderen", zie aankondiging elders op deze pagina., in Grote Aula MTC, toeg. gratis, org. LOKO-Kringraad.

POLITIKA

- 30/04 Disco-avond met gratis vat (Politika-kaffee).
- 01/05 Primus-avond. POLITIKA 30/04/03
- Disco-avond met gratis vat (Politika-kaffee)
- POLITIKA 01/05/03
- Primus-avond

DINSDAG

➤ 22.04.03: PJDS
 SUPPORT ACT: NONA MEZ

➤ 29.04.03: LEMON
 SUPPORT ACT: PALOMINE

➤ 06.05.03: THOU
 SUPPORT ACT: ASSUNTA MANO

➤ 13.05.03: MINTZKOV LUNA
 SUPPORT ACT: TOM WOLF

ZAAI BLAUWE KATER

HALLENGANG 1 / 3000 LEUVEN // DEUREN: 20.30 // TICKETS: 7e / KASSA: 9e
 VAK TICKETS: MUSIC MANIA / FNAC / JJ RECORDS / TICKETVERKOOP CC LEUVEN // INFO: 016-222113 (CULTUURCENTRUM LEUVEN)

CULTUURCENTRUM LEUVEN | veto | DEPOT

Een terugkeer naar de toekomst

De Belgische Unie - Union Belge (BUB) is een nieuwe centropartij die hoofdzakelijk ijvert voor de terugkeer naar een unitaire Belgische staat en gaat daarmee in tegen de toenemende splitsing van het land. Bruno Yammine is student geschiedenis en op 18 mei trekt hij de BUB-lijst in Leuven.

In navolging van drukkingsgroepen als BPlus, SOS Belgium en Pro Belgica werd in juli van vorig jaar de BUB in Brussel opgericht. Het was meteen de enige 'echt' nationaal georganiseerde partij van België sinds 1978. Drie maanden later zag de jongerenafdeling het levenslicht en nog een maand later werden de eerste provinciale secties gesticht. Ondertussen probeert men naambekendheid te verwerven aan de hand van een manifestatie en een stickeractie. Met een aantal duidelijke reacties profileert de BUB zich in het partijpolitieke landschap: het samengaan van de sp.a en het uit de Vlaams gezinde Volksunie ontstane SPIRIT, het confederalistische basisbeginsel van de VLD, worden veroordeeld en onder impuls van de unie dient BPlus bij het Centrum voor Racismebestrijding een klacht in tegen de pro-Vlaamse N-VA. Begin januari verwerft de BUB nationale bekendheid via de pers en op het einde van de maand wordt beslist de nodige handtekeningen te verzamelen om bij de nationale verkiezingen te kunnen opkomen. Uiteindelijk zullen de kiezers uit Oost-Vlaanderen, Leuven, Brussel, Nijvel en Namen op een BUB'er kunnen stemmen.

DOODLOPEND

De partij gaat uit van een centrumpositie en richt zich op de democratische kiezer van zowel links als rechts. Het belangrijkste strijdpunt is het vereenvoudigen van de huidige staatsstructuur door de meeste bevoegdheden terug op het nationale niveau te behandelen. Zo zou er bijvoorbeeld opnieuw een gemeenschappelijk landbouwbeleid gevoerd worden dat dan de taken van de Vlaamse en Waalse minister van landbouw overneemt. Volgens de partij is de federalisering een doodlopend straatje en ligt de toekomst van het herenigde België in het ééngemaakte Europa, waarbij de meertaligheid van de burger een belangrijk aandachtspunt wordt. Op sociaal vlak wordt gestreefd naar grotere gelijkheid door iedere Belg van een startinkomen te voorzien en werknemers, ambtenaren en zelfstandigen gelijk te behandelen. Er moet bovendien naar een harmonisch evenwicht tussen industrie en natuur gezocht worden en sociale problemen moeten preventief op de agenda komen te staan. Tot slot pleit de BUB voor meer middelen om veiligheid en justitie efficiënter en strenger te benaderen.

Een drukke agenda dus voor Bruno Yammine, tweede licentie geschiedenis, ondervoorzitter van de BUB en eerste op de lijst in Leuven.

“Federalisme kan alleen maar werken op het gebied van taal, cultuur en media.”

Veto: Hoe komt iemand erbij om lid te worden van een unitaristische partij?

Bruno Yammine: «Eigenlijk heb ik de partij samen met nationaal voorzitter Hans Van de Cauter opgericht. Wij beschouwden het als een manco in de politiek dat er geen enkele federale partij meer was, terwijl daar volgens ons wel degelijk nood aan is in tijden van mondialisering en het toenemend belang van Europa. Als je ziet hoeveel moeite de N-VA moet doen om de kiesdrempel te halen, dan denk ik dat er zeker ook plaats is voor een centripetale (middelpuntzoekende en dus federale, *jb*) partij. Momenteel komt het federale aspect van België immers nauwelijks aan bod, hoewel daar zeker een publiek voor is.»

Veto: In hoeverre heeft je studie met deze ideeën te maken?

Bruno: «Iedereen wordt natuurlijk bepaald door de dingen waar hij mee bezig is en mijn studie zal mij dus wel beïnvloed hebben, maar het is zeker geen drijfveer op zich. Ik wil niet de 'fouten' van het verleden rechtzetten of zo. Niets is echter onomkeerbaar. Kijk naar het kolonialisme: daar zijn verschrikkelijke dingen gebeurd en daarom moeten we ons bijvoorbeeld grondig op de ontwikkelingssamenwerking toelagen.»

WEST-VLAMINGEN

Veto: Hoe zijn de reacties op je engagement en van wie komen die dan?

Bruno: «Omdat wij onze handtekeningen zelf zijn gaan verzamelen en ze dus niet cadeau gekregen hebben van enkele senatoren, hebben we daar wel een zicht op. De meeste mensen denken dat alleen bejaarden nog Belgisch gezind zijn, maar het waren eigenlijk vooral studenten die positief reageerden. Persoonlijk loop ik er niet mee te koop

dat ik politicus ben. Ik reageer gewoon op een situatie die ik hallucinant vind door op te komen in een nieuwe partij, maar als de VLD en de MR (de Waalse liberalen, *jb*) morgen beslissen om samen te gaan, dan is dat even goed.»

Veto: Zijn jullie dan een zweeppartij of hebben jullie echte ambities?

Bruno: «Wij hebben echt wel ambities, maar de Volksunie heeft ook vijftig jaar nodig gehad om van België te maken wat het nu is. Voor hervormingen denken we dus minstens op middellange termijn. 18 mei is voor ons zeker geen deadline, wel een rijpingsproces. Op lange termijn geloven we dat er een basis is voor de BUB. We moeten wel onderbouwd te werk gaan en dat is moeilijk als je recht op meningsuiting door de Raad van State ontzegt wordt (de RvS besliste dat de BUB niet het recht kon opeisen om aan een RTBF-debat deel te nemen, *jb*). Als je niet in de media komt, dan besta je in België doorgewoon niet. Toch denken wij over vier jaar reeds invloed te kunnen uitoefenen. Na dertig jaar separatisme vertellen wij immers iets nieuws, waar nood aan is. Op het vlak van staatsstructuur zijn de andere partijen één pot nat: altijd maar splitsen, zelfs de socialisten, die toch gelijkheid nastreven. Splitsen is echter problemen ontlopen.»

BACHTEN

Veto: Wat stoort je concreet aan de opdeling van België?

Bruno: «Het is toch onbegrijpelijk dat ik mij meer verbonden moet voelen met mensen uit Bachten de Kupe, dan met mensen uit Waver! Met alle respect voor de mensen uit Bachten de Kupe, natuurlijk; ik heb niets tegen West-Vlaamingen. Nu wil men de ontwikkelingssamenwerking splitsen: niemand wordt daar beter van. Al die transferberekeningen zijn irrelevant, omdat je dat zo eenvoudig niet kan berekenen. De economische grens in België loopt overigens helemaal niet gelijk met de taalgrens. Ik moet geen kijk- en luistergeld meer betalen en tien kilometer verder in hetzelfde land moet men dat nog wel. Dat zijn toch dingen die niet kunnen. We moeten werken aan een efficiënte unitaire samenleving en dan de echte sociale, economische, problemen aanpakken in plaats van telkens

maar te splitsen. Federalisme kan alleen maar werken op het gebied van taal, cultuur en media.»

LIMBURGERS

Veto: En als je nu eens een systeem uitdoktert met federale partijen op federaal niveau die zich dan opsplitsen op het regionale niveau? Bespaar je je dan niet de moeite van een nieuwe en heel gevoelige staatsvorming? Dat zou zelfs vanuit de huidige partijen kunnen.

Bruno: «Dan ben je weer aan het splitsen! Hoe meer verschillen, hoe meer problemen. Als je verdeelt, dan gaat iedereen telkens meer voor zichzelf opeisen. Daarbij wordt vaak een vijandbeeld gebruikt, waar men zich dan gezamenlijk tegen kan afzetten. Nu zijn dat de Walen, maar waar gaat dat eindigen? Wie zegt dat, in een Vlaamse staat, de Limburgers zich niet plots zouden willen afscheiden? Wat is trouwens een Vlaming? De partijtucht in België is daarenboven veel te sterk voor zo'n oplossing. Zelfs verenigingen als BPlus kunnen niet genoeg druk zetten, hoewel daar toch grote namen in zitten zoals Willy Claes.»

Veto: Het zijn toch enkel de N-VA en het Vlaams Blok die een onafhankelijke Vlaamse staat nastreven?

Bruno: «Officieel wel, maar de andere partijen gaan mee in de logica van het splitsen door steeds meer bevoegdheden naar de deelstaten over te hevelen. Nu wil men zelfs de NMBS gaan opdelen. Het zijn die inconsequenties bij de andere partijen die we willen aanklagen. Ik ontken niet dat de Vlamingen nooit gediscrimineerd zijn; België heeft fouten gemaakt. Geschiedenis mag echter geen argument op zich zijn. Er zijn geen doden gevallen, er zijn geen concentratiekampen geweest. In Oost-Timor (het laatste land dat onafhankelijk werd, *jb*) werden de mensen fysiek bedreigd, in Vlaanderen niet.»

STRIJD

Veto: Was het flamingantisme dan onterecht?

Bruno: «Natuurlijk niet. De Vlaamse Beweging - die trouwens door België gesteund werd - heeft terecht haar rechten opgeëist. Toen het cultuurflamingantisme zijn doel bereikt had, had de Volksunie zich moeten herdefiniëren. Men had moeten redeneren

‘we hebben een mate van culturele autonomie, laten we ons nu op de algemene maatschappelijke problemen concentreren’. De Volksunie heeft zich daarentegen geradicaliseerd en men is steeds méér beginnen te eisen. Men vergeet dat het welvarende Vlaanderen zich door België heeft kunnen ontwikkelen. De strijd is al lang gestreden!»

Veto: Belgicisten worden wel eens verdacht van verstokt royalisme. Hoe graag zien jullie koning Albert II?

Bruno: «Voor België zijn is meer dan voor de koning zijn. Wij behouden liefst de huidige situatie, maar een federale republiek kan bespreekbaar worden. Voorlopig is er echter

“Splitsen is problemen ontlopen.”

nog een meerderheid vóór de koning en dus is zijn positie democratisch. Laat ons zeggen dat we meer last hebben van de flaminganten dan van de koning.»

Veto: Waar vinden we de BUB over pakweg vijftienvintig jaar terug?

Bruno: «Op termijn durf ik te stellen dat, indien wij een eerlijke kans in de media krijgen, twintig procent mogelijk is. Maar versta me niet verkeerd: als de BUB wegzakt omdat we op één of andere manier terug één echt land worden, dan ben ik de eerste om dat toe te juichen.»

Veto: Wij noteren het in onze agenda.

Je kunt de BUB alleszins geen antipolitiek verwijten. Sommige voorgestelde maatregelen blijven weliswaar nog wat vaag en niet alles komt aan bod, maar de meeste standpunten zijn redelijk constructief en worden duidelijk uitgelegd in het programma. Of de kiezer het een stem waard vindt, verneemt u over een kleine maand ongetwijfeld van onze gestrikte medemens met Wagneriaanse voornaam.

Joris Beckers

Meer info en het programma op: www.belgischeunie.be